

Адміністративне ПРАВО і ПРОЦЕС

ISSN 2227-796X

НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ ЖУРНАЛ

№ 2 (41)/2023

Журнал «Адміністративне право і процес» містить результати сучасних наукових досліджень у галузі адміністративного та адміністративного процесуального права України й зарубіжних країн. Дописувачами журналу є провідні українські та європейські вчені, молоді науковці, юристи-практики. Запропонована структура журналу відтворює систему адміністративного права, адміністративного процесуального права, яка відповідає сучасному європейському вченню про сутність і внутрішню побудову цих галузей права.

Для науковців, представників органів державної влади та місцевого самоврядування, юристів-практиків, а також студентів юридичних факультетів та вищих навчальних закладів юридичного спрямування.

**Видається чотири рази на рік
Засновано 2012 року**

Включено до переліку наукових фахових видань України (категорія «Б») з юридичних дисциплін (081 – Право) (Наказ Міністерства освіти і науки України від 28 грудня 2019 року № 1643)

Статті у виданні перевірені на наявність плагиату за допомогою програмного забезпечення StrikePlagiarism.com від польської компанії Plagiat.pl.

**Журнал внесений
до Index Copernicus International**

Адреса редакційної колегії:
вул. Володимирська, 60,
м. Київ, 01601, Україна
Телефон: +38 (099) 608 73 25
E-mail: aprlaw@uni.kiev.ua
Зареєстровано:
Державною реєстраційною
службою України.
Свідоцтво про державну
реєстрацію –
КВ № 18863–7663 Р
від 28.04.12
Засновник:
Київський національний
університет
імені Тараса Шевченка.

Видавничий дім
«Гельветика»
2023

Редакційна рада

**Мельник
Роман
Сергійович**

доктор юридичних наук, професор, професор
Вищої школи права Університету КАЗГЮУ
імені М. С. Нарікбасва, головний редактор журналу;

**Гревцова
Радміла
Юрійвна**

кандидат юридичних наук, доцент, директор Центру
медичного права юридичного факультету Київського
національного університету імені Тараса Шевченка;

**Кормич
Борис
Анатолійович**

доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри
морського та митного права Національного університету
«Одеська юридична академія»;

**Кузнichenko
Сергій
Олександрович**

доктор юридичних наук, професор;

**Лукач
Ірина
Володимирівна**

доктор юридичних наук, професор;

**Посидинок
Валерія Вікторівна**

доктор юридичних наук, професор, професор кафедри
господарського права Київського національного
університету імені Тараса Шевченка;
професор Університету Миколая Ромеріса, член Комісії
з розгляду адміністративних спорів Литви (Литва);

**Доктор
Еггле
Білевичюте**

професор Лабораторії правосуддя, Лабораторії прав людини
юридичного факультету Інституту публічного права
Університету Миколая Ромеріса (Литва);

**Доктор
Тома
Бірмонтіен**

професор, завідувач кафедри Жана Монте
Кентерберійського університету (Нова Зеландія);

**Наталія
Чабан**

доцент юридичного факультету Загребського
університету (Хорватія);

**Лана
Офак**

кандидат юридичних наук, доцент кафедри
адміністративного права юридичного факультету
Кіпрського Університету (Кіпр);

**Костас
Параскева**

народний депутат України, доктор юридичних наук,
професор;

**Совгира
Ольга
Володимирівна**

науковий працівник в галузі міжнародного права Інституту
міжнародних правових досліджень (ISGI) Національної
дослідницької ради (CNR) (Рим, Італія);

**Джанфранко
Тамбуреллі**

Лабораторія соціальних технологій, Лабораторія
посередництва та сталого розв'язання конфліктів
юридичного факультету Інституту публічного права
Університету Миколая Ромеріса (Литва);

**Доктор
Агне
Тваронавічсін**

доктор юридичних наук, професор, Університет Гранади
(Іспанія).

Administrative LAW and PROCESS

SCIENTIFIC AND PRACTICAL JOURNAL

№ 2 (41)/2023

"Administrative law and process" publishes the findings of research on administrative law and administrative procedural law of Ukraine and foreign countries. Authors of the journal are leading Ukrainian and European scholars, young researchers, legal practitioners. The journal's structure renders the system of administrative law, administrative procedural law which is in line with modern European doctrine of the essence and internal composition of the above law branches.

Target readers are representatives of public and local authorities, legal practitioners as well as students of law faculties and law schools.

Frequency: four times a year
Established in 2012

The journal is entered into the list of Ukrainian scientific professional editions (category "B") in juridical disciplines (081 – Law) (The Order of the Ministry of Science and Education of Ukraine dated December 28, 2019 No 1643)

The articles were checked for plagiarism using the software StrikePlagiarism.com developed by the Polish company Plagiat.pl.

The journal is included in Index Copernicus International

Address of the editorial office

60 Volodymyrska str.,
Kyiv, 01601, Ukraine

Contact number:

+38 (099) 608 73 25

E-mail: aplaw@uni.kiev.ua

Registered by the Ministry

of Justice of Ukraine

Certificate of state registration

KB № 18863 – 7663 P

dated 28.04.12

Founder:

Taras Shevchenko National

University of Kyiv.

Publishing house
"Helvetica"
2023

Editorial Board

**Melnik
Roman
Serhiiovych**

Doctor of Juridical Sciences, Professor,
Professor at the Law School, M. Narikbayev
KAZGUU University,
Editor-in-chief of the journal;

**Hrevtsova
Radmila
Yuriievna**

Candidate of Legal Sciences, Associate Professor, Director
of the Center for Medical Law of the Faculty of Law of Kyiv
National Taras Shevchenko University;

**Kormych
Borys
Anatoliiovych**

Doctor of Law, Professor, Head of the Department of Maritime
and Customs Law of the National University "Odessa Law
Academy";

**Kuznichenko
Serhii
Oleksandrovych**

Doctor of Juridical Sciences, Professor;

**Lukach
Iryna
Volodymyrivna**

Doctor of Juridical Sciences, Professor;

**Poiedynok
Valeriia
Viktorivna**

Doctor of Juridical Sciences, Professor, Professor
at the Department of Commercial Law of the Taras
Shevchenko National University of Kyiv;

**Prof. Dr. Eglė
Bilevičiūtė**

Professor at Mykolas Romeris University; Member
at Lithuania Administrative Disputes Commission
(the Republic of Lithuania);

**Dr. Toma
Birmontien**

Professor at Justice Laboratory, Human Rights Laboratory
of Faculty of Law of Institute of Public Law, Mykolas Romeris
University (the Republic of Lithuania);

**Natalia
Chaban**

Professor, Head of Jean Monnet Chair, University
of Cantenbury (New Zealand);

Lana Ofak

Associate Professor at the Faculty of Law, University
of Zagreb (Croatia);

**Costas
Paraskeva**

PhD (law), associate professor at Administrative law
department, Faculty of Law, University of Cyprus (Cyprus);

Olga V. Sovgyria

People's Deputy of Ukraine, Doctor, Professor;

**Gianfranco
Tamburelli**

Researcher of International Law at the Institute of International
Legal Studies (ISGI) of the National Research Council (CNR),
(Rome, Italy);

**Dr. Agne
Tvaronaviciene**

Social Technologies Laboratory, Mediation
and Sustainable Conflict Resolution Laboratory of Faculty
of Law, Institute of Public Law of Mykolas Romeris
University (the Republic of Lithuania);

**Estanislao Arana
Garcia**

Prof. Dr., Universidad de Granada (Spanien).

ЗМІСТ

ОСОБЛИВЕ АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО

Бакутін Євген

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА ГРОМАДЯН НА ЗАХИСТ
ВІД ШКІДЛИВОГО ВПЛИВУ ШУМУ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ
(СУЧАСНА РЕАЛЬНІСТЬ, БАЧЕННЯ НА ПЕРСПЕКТИВУ)5

Bulgakova Daria, Stupnik Victoriia

THE SHARING OF BUSINESS-TO-GOVERNMENT DATA18

Vashchenko Yuliia, Golovko Liudmyla

PUBLIC ADMINISTRATION IN THE FIELD OF LAND RELATIONS IN UKRAINE:
TRENDS, CHALLENGES AND SOLUTIONS38

Сергієнко Олександр

ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ПОСЛУГИ НАДАННЯ
МІСТОБУДІВНИХ УМОВ ТА ОБМЕЖЕНЬ ЗАБУДОВИ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ.....54

CONTENTS

SPECIAL ADMINISTRATIVE LAW

Yevhen Bakutin

ENSURING THE RIGHT OF CITIZENS TO PROTECTION FROM THE HARMFUL
EFFECT OF VEHICLE NOISE (MODERN REALITY, VISION FOR THE FUTURE).....5

Daria Bulgakova, Victoriia Stupnik

THE SHARING OF BUSINESS-TO-GOVERNMENT DATA18

Yuliia Vashchenko, Liudmyla Golovko

PUBLIC ADMINISTRATION IN THE FIELD OF LAND RELATIONS IN UKRAINE:
TRENDS, CHALLENGES AND SOLUTIONS38

Serhiienko Oleksandr

LEGAL ANALYSIS OF THE ADMINISTRATIVE SERVICE OF ISSUING URBAN
DEVELOPMENT CONDITIONS AND RESTRICTIONS OF LAND PLOT54

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА ГРОМАДЯН НА ЗАХИСТ ВІД ШКІДЛИВОГО ВПЛИВУ ШУМУ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ (СУЧАСНА РЕАЛЬНІСТЬ, БАЧЕННЯ НА ПЕРСПЕКТИВУ)

Метою статті визначено питання захисту населення від шкідливого та дратівливого впливу шуму на вулично-дорожній мережі населених пунктів та забезпечення належного контролю за дотриманням тиші в громадських місцях та безпеки дорожнього руху. Дана стаття зобов'язана висвітлити питання адміністративно-правового регулювання використання працівниками Національної поліції України технічних засобів щодо захисту громадян від шкідливого впливу шуму системи випускання відпрацьованих газів двигуна транспортних засобів.

Методи. У статті використано загально-наукову методологію проведення правових досліджень, включаючи порівняльно-правовий, системно-структурний, аналізу й синтезу, дедукції та індукції та інші методи наукового пізнання. Їхнє використання дало змогу визначити та проаналізувати поточний стан нормативно-правового регулювання використання поліцією технічних засобів фіксації правопорушень.

Результати. У статті досліджено проблеми адміністративно-правового регулювання використання працівниками Національної поліції України технічних приладів фіксації правопорушень. Розглядаються, як приклад, можливості використання працівниками Національної поліції України технічних приладів для здійснення замірів допустимого рівня зовнішнього шуму (оцінка рівня шуму або звуку шляхом вимірювання звукового тиску) транспортних засобів за допомогою «шумоміру». У статті констатовано, що належне правове регулювання використання працівниками Національної поліції України технічних приладів для проведення вимірювання та оцінки рівня шуму системи випускання відпрацьованих газів двигуна транспортних засобів є однією із визначальних умов ефективності гарантування права громадян України на захист від шумового забруднення. Підсумовано, що досвід впровадження технічних приладів свідчить про те, що здійснення превентивних заходів є успішними тоді, коли методи переконання підкріплюються правовими нормами, що встановлюють чітку відповідальність за порушення встановлених норм і стандартів.

Висновки. З метою забезпечення законності використання технічних приладів пропонується законодавчо оновити, передбачити підстави, порядок та умови їх використання працівниками Національної поліції України. Слід зазначити, що цьому має передувати широка роз'яснювальна робота серед громадян України, а в першу чергу серед водіїв. Тому бажано організовувати роз'яснювальну роботу за участю перших керівників патрульної поліції України у всіх засобах масової інформації та соціальних мережах. І як наслідок, все це буде спонукати створенню атмосфери порозуміння серед водіїв щодо необхідності та правомірності використання працівниками Національної поліції України приладів для вимірювання рівня шуму.

Ключові слова: шум, вимірювання рівня шуму, технічні прилади фіксації правопорушень, допустимий рівень шуму, шумове забруднення.

Бакутін Євген,

кандидат юридичних наук,

старший викладач

кафедри тактичної

підготовки

Навчально-наукового

інституту № 3

Національної академії

внутрішніх справ

orcid.org/0000-0001-

9900-3380

bakutin_e@ukr.net

1. Вступ

В роботі «Забруднення транспортним шумом: його екологічні наслідки та стратегічний контроль» (Vehicular Noise Pollution, 2019) наявне шумове забруднення нашої планети однією з головних небезпек, що корінним чином впливає на якість життя населення в усьому світі. Внаслідок швидкого розвитку технологій, через грандіозну індустріалізацію, наявну урбанізацію населення та інші комунікаційні та транспортні системи шумове забруднення нашої планети протягом останніх років досягло такого рівня, на вивчення та контроль якого потрібні колосальні кошти для уникнення непередбачуваних наслідків для здоров'я населення нашої планети. Для вирішення цієї ситуації країни світу мають різні стратегії, такі як часткове обмеження рівня шуму від транспортних засобів та їх регулювання, перевірка технічного стану всіх транспортних засобів тощо.

Використання працівниками Національної поліції України технічних приладів для проведення вимірювання рівня шуму системи випускання відпрацьованих газів двигуна транспортних засобів спрямовано на здійснення ними попереджування та протидії правопорушенням, насамперед пов'язаним із керуванням переобладнаним транспортним засобом (де використовується система випуску відпрацьованих газів «прямоштурм» та інші вихлопні системи без резонатора або зміненого резонатора), а також зниження аварійності на вулично-дорожній мережі (бо, як показує практика, в переважній більшості, переобладнані таким чином транспортні засоби систематично порушують правила маневрування та швидкісний режим).

2. Аналіз законодавчих та правових норм при використанні технічних засобів в роботі правоохоронних органів

Правові аспекти використання технічних засобів в роботі правоохоронних органів привертали увагу таких вітчизняних науковців, як: Ю. Орлов, М. Веселов, С. Константінов, Г. Репін, В. Арешонков, М. Кобець, Б. Жуков, С. Стеценко, П. Артеменко, В. Кудінов та ін. Питання нормативної регламентації використання в роботі працівниками Національної

поліції України технічних приладів досліджувалися фрагментарно, зазвичай у рамках більш широкої правової проблематики. Також не можна не вказати на постійне оновлення національного законодавства, яке регламентує як загалом діяльність працівників Національної поліції України, так і використання ними відповідних технічних приладів.

Однак системно й комплексно, у контексті сучасних можливостей, тема контролю рівня шуму системи випускання відпрацьованих газів двигуна транспортного засобу на вулично-дорожній мережі країни до цього часу не досліджувалася. Література з відповідної проблематики відсутня, що з одного боку, свідчить про її складність, а з іншого – вказує на брак уваги наукового загалу.

Конституція України, стаття 19, визначає, що органи державної влади, їх посадові особи, зобов'язані діяти лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та Законами України (Конституція України, 1996). Як показує комплексний аналіз статті 23 «Основні повноваження поліції» та статті 24 «Додаткові повноваження поліції» Закону України «Про Національну поліцію», виконання будь-яких повноважень може бути покладено на поліцію виключно законом» (ЗУ «Про Національну поліцію», 2015).

У своїй повсякденній діяльності працівники Національної поліції України запобігають і протидіють значній кількості правопорушень, одне із них – недотримання водіями транспортних засобів вимог, коли «технічний стан транспортних засобів та їх обладнання повинні відповідати вимогам стандартів, що стосуються безпеки дорожнього руху та охорони навколишнього середовища, а також правил технічної експлуатації, інструкцій підприємств-виробників та іншої нормативно-технічної документації» (Постанова Кабінету міністрів України «Про Правила дорожнього руху», 2001).

Відповідно до статті 1 Закону України від 24.02.1994 № 4004-ХІІ «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» шум відноситься до негативних факторів, що впливають або можуть впливати на здоров'я людини чи на здоров'я майбутніх поколінь (ЗУ «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», 1994).

Рівень шуму вимірюється спеціальними засобами вимірювальної техніки – «шумомірами» відповідного класу точності «Державні санітарні норми допустимих рівнів шуму в приміщеннях житлових та громадських будинків і на території житлової забудови», затверджені наказом Міністерства охорони здоров'я України від 22.02.2019 № 463 (Наказ МОЗ України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», 2019).

Національним стандартом України ДСТУ 3649:2010 «Колісні транспортні засоби. Вимогами щодо безпечності технічного стану та методи контролювання» визначено, що «рівень зовнішнього шуму (звуку), виміряний на нерухомому КТЗ (колісному транспортному засобі), має бути не більше ніж контрольне значення, встановлене підприємством-виробником. Під час проведення

державного технічного огляду рівень зовнішнього шуму (звуку) контролюють за потреби (наприклад, у разі виникнення спірних питань, щодо стану системи випуску відпрацьованих газів, застосування нештатних (непередбачених) систем випуску тощо)» (Наказ Міністерства Інфраструктури України «Про затвердження Правил експлуатації колісних транспортних засобів», 2013).

За відсутності відомостей про транспортний засіб рівень зовнішнього шуму (звуку), виміряний на нерухомому колісному транспортному засобі, має не перевищувати значень: легковий автомобіль – 87 децибел; вантажний автомобіль – 94 децибел; мотоцикл – 87 децибел; сигнал автомобіля – 120 децибел. В Європейському Союзі з 2016 року встановлений допустимий рівень шуму легкового автомобіля – 68 децибел, а вантажного автомобіля – 79 децибел.

Цим пробілом в законодавстві (виміром рівня шуму при нерухомому транспортному засобі) і користуються недобросовісні водії, вносячи зміни в конструкцію системи випускання відпрацьованих газів двигуна. А оскільки технічний контроль індивідуальних транспортних засобів відсутній, то візуально розпізнати зміни в системі випускання відпрацьованих газів двигуна практично неможливо. Тільки зупинивши транспортний засіб за інше порушення правил вуличного руху працівник патрульної поліції України може звернути увагу, якщо буде дуже уважним і професійно підготовленим, на зміни в конструкції системи випускання відпрацьованих газів двигуна (тобто її переобладнання), відсутність шумовловлювача (резонатора). Хоча, як говорять нормативні документи, «огляд автомобіля (транспортного засобу: це також може бути мотоцикл, автобус, причіп) повинен бути проведений незалежно від цілі, що була причиною зупинки» (Доля, 2011). Відповідальність водія за керування переобладнаним транспортним засобом настає за статтею 121 частина 1 КУпАП.

3. Результати

Не викликає сумніву те, що працівник Національної поліції України не може якісно визначити на слух перевищення транспортним засобом допустимого рівня шуму, який він видає без проведення заміру рівня шуму системи випускання відпрацьованих газів двигуна транспортного засобу технічним приладом – «шумоміром».

Вирішальне значення в аспекті здійснення процесу формування доказової бази й у подальшому ухваленні рішення в такого роду справах про адміністративні правопорушення має правильна фіксація даних результатів проведеного вимірювання рівня шуму системи випускання відпрацьованих газів двигуна під час використання працівниками патрульної поліції України технічних приладів.

У такому разі йдеться не тільки про окремо взяті дії працівників патрульної поліції України, а насамперед про повноту їхнього правового регулювання. Зокрема, саме на відсутність або недоліки чинного національного законодавства

посилаються особи, яких було притягнуто до адміністративної відповідальності за статтею 182 КУпАП, при оскарженні рішень працівників патрульної поліції України, органів судової влади та чинних адміністративних комісій. Позивачі у своїх позиціях спираються на відсутність використання працівниками патрульної поліції України технічних приладів фіксації вказаних порушень. Відмічаємо, що адміністративна комісія, яка розглядає дані порушення, є колегіальним органом, який уповноважений розглядати справи про адміністративні правопорушення, вичерпний перелік яких визначений статтею 218 КУпАП (Кодекс України про адміністративні правопорушення, 1984).

Після ліквідації обов'язкового технічного огляду транспортних засобів, за Постановою Кабінету Міністрів України (Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку проведення обов'язкового технічного контролю та обсягів перевірки технічного стану транспортних засобів, технічного опису та зразка протоколу перевірки технічного стану транспортного засобу», 2012 року), контроль за даним питанням був повністю втрачений. Хоча існує на станціях технічного контролю транспортних засобів перевірка рівня шуму системи випускання відпрацьованих газів двигуна транспортного засобу, але перелік транспортних засобів, що підлягають перевірці, дуже малий і, що принципово, не охоплює ті легкові автомобілі і мотоцикли, що експлуатуються їх власниками з переобладнаною системою випускання відпрацьованих газів двигуна.

Досягнення цієї мети має відбутися через виконання таких завдань: досконалого аналізу первопричини ситуації, що існує; вивчення передового досвіду Європейських країн стосовно ймовірних порушників рівня шуму системи випускання відпрацьованих газів двигуна транспортного засобу поліцейськими на вулично-дорожній мережі населених пунктів або фіксації номерних знаків виявлених транспортних засобів; здійснення аналізу положень нормативно-правових актів, які визначають підстави та порядок використання працівниками Національної поліції України технічних приладів; виявлення недоліків, неточностей, нормативного регулювання використання вказаних приладів; аналізу судової практики щодо оскарження водієм транспортного засобу судових рішень, які були ухвалені у справах про адміністративні правопорушення, в контексті експлуатації транспортного засобу з переобладнаною системою випускання відпрацьованих газів двигуна; досконалого навчання, з обов'язковим стажування на уповноважених станціях технічного контролю транспортного засобу, працівників патрульної поліції України.

Як відомо, вимірювання рівня шуму проводиться за допомогою «шумомірів», які відповідають діючим вимогам Держстандарту України і мають відповідне посвідчення про повірку. Шумомір, який сьогодні використовується в країні, складається із мікрофону, підсилювача, фільтрів (корегувальних, октавних) та екрану, де висвітлюються результати перевірки. Принцип роботи приладу

такий: «Звук, що сприймається мікрофоном, перетворюється на електричні коливання, які підсилюються, проходячи крізь корегувальні фільтри і випрямник, а потім реєструється самописним приладом або стрілкою». Порядок вимірювання рівнів звуку шумомірами та розрахунок еквівалентного рівня регламентується ДСН 3.3.6.037-99 (Постанова МОЗ України «Санітарні норми виробничого шуму, ультразвуку та інфразвуку», 1999).

Сьогодні немає, принаймні у вільному доступі, будь-якого нормативно-правового акту, який би визначав перелік технічних засобів, які уповноважені використовувати працівники Національної поліції України для визначення рівня шуму транспортного засобу на вулично-шляховій мережі населених пунктів та послідовності перевірки рівня шуму системи випускання відпрацьованих газів двигуна транспортного засобу.

На практиці наведені недоліки нормативно-правової регламентації використання працівниками Національної поліції України технічних засобів для фіксування факту порушення вимог законодавчих та інших нормативно-правових актів, щодо захисту населення від шкідливого впливу шуму чи правил додержання тиші в населених пунктах та громадських місцях, призводять до численних оскаржень постанов про притягнення особи (водія) до адміністративної відповідальності.

Так, наприклад, Верховний Суд України прийняв рішення у справі № 650/1061/16-а про те, що для встановлення факту вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 182 Кодексу України про адміністративні правопорушення, має бути встановлено перевищення рівня шуму, установленого санітарними нормами для відповідного часу доби. Відсутність будь-яких доказів перевищення рівня шуму (показників приладу), установленого санітарними нормами, свідчить про недоведеність вчинення особою адміністративного правопорушення і не може слугувати підставою для притягнення до адміністративної відповідальності (постанова Верховного Суду України, 2019).

В рішенні за № 95452734 від 10.03.2021 Малиновського районного суду міста Одеси було вказано, що в складеному протоколі про адміністративне правопорушення Серії АА № 085748 від «05» жовтня 2020 року не зазначено, який саме рівень шуму (в цифровому значенні) створювала діяльність Позивача та які були дані спеціальних технічних засобів вимірювання рівня шуму. Винесення вищевказаної постанови було здійснено всупереч відсутності факту вимірювання працівниками Національної поліції України технічними засобами рівня шуму, у зв'язку з чим вважає її необґрунтованою та такою, що не відповідає нормам чинного законодавства. В даному нормативно-правовому акті повинно бути вказано, які використовуються технічні прилади працівниками Національної поліції України, зокрема, сертифікат відповідності приладу та чинне свідоцтво про повірку указанного приладу (рішення Малиновського районного суду міста Одеси, 2021).

Варто наголосити на тому, що проведення вимірювання рівня шуму роботи системи випускання відпрацьованих газів двигуна транспортних засобів

працівниками Національної поліції України з метою визначення та оцінки рівня шуму або звуку повинно проводитися з дотриманням інструкції з експлуатації приладу, яким проводиться вимірювання, та чіткою фіксацією результатів вимірювання на паперових та електронних носіях або на фото-носіях. Результати вимірювання потрібно, під підпис, ознайомлювати водія транспортного засобу і на його вимогу вручати йому копію (фотокопію) отриманих результатів вимірювання.

Згідно зі статтею 182 КУпАП передбачено адміністративну відповідальність за порушення вимог законодавчих та інших нормативно-правових актів щодо захисту населення від шкідливого впливу шуму та правил додержання тиші в населених пунктах і громадських місцях. Після складання протоколу про адміністративне правопорушення на особу, яка порушила, протокол направляється посадовими особами Національної поліції України до державних органів, уповноважених законом розглядати такий протокол і приймати у встановлений законом термін відповідні рішення. Результатом розгляду вищезазначеними органами протоколу є винесення ними щодо особи (на яку складено протокол) відповідної постанови (як правило, це накладення адміністративного стягнення або закриття справи).

Частиною 4 статті 258 КУпАП встановлено, що у разі виявлення правопорушення у порушенні вимог законодавчих та інших нормативно-правових актів щодо захисту населення від шкідливого впливу шуму чи правил додержання тиші в населених пунктах і громадських місцях, розгляд якого віднесено до компетенції Адміністративних комісій при виконавчих органах міських рад, дана комісія виносить постанову у справі про адміністративне правопорушення з попереднім складанням (працівником Національної поліції України) відповідного адміністративного протоколу.

Вимоги до уповноважених станцій технічного контролю транспортних засобів відображені в Наказі Міністерства інфраструктури України від 26.11.2012 року № 710, де передбачені вимоги щодо перевірки конструкції та технічного стану колісного транспортного засобу та методів такої перевірки. Додатком № 2 цього наказу передбачені правила ЄЕК ООН та акти законодавства ЄС, які містять дані про маркування стосовно перевірки технічного стану транспортного засобу, а п. 51 встановлює рівень зовнішнього акустичного шуму автомобілів, п. 59 – змінні звуки оглушної системи.

Всі прилади, які використовують працівники Національної поліції України, мають бути вчасно сертифіковані та повірені. Це підтверджує Закон України «Про метрологію і метрологічну діяльність» від 05.06.2014 № 1314-VII. Виходячи з цього, будь-який вимірювальний прилад, дані з якого використовується як доказ, повинен бути допущений до використання та вчасно проходити повірку. Також до приладу повинні додаватись відповідні документи, а саме допуск до експлуатації, сертифікат відповідності, акт повірки з датою повірки і датою закінчення дії акт повірки.

Експлуатація технічних засобів вимірювальної техніки, які застосовуються у сфері законодавчо регульованої метрології, здійснюється з дотриманням правил застосування таких засобів, встановлених у нормативно-правових актах, і вимог щодо їх експлуатації, встановлених в експлуатаційних документах на такі засоби. Тобто засоби вимірювальної техніки, на які поширюється державний метрологічний контроль, дозволяється застосовувати лише за умови, що вони пройшли державну метрологічну атестацію, як тип вимірювальних засобів, а також у встановлені терміни повірки.

Аналізуючи вищенаведені нормативно-правові акти, приходимо до висновку, що у їхніх положеннях взагалі відсутня будь-яка конкретика щодо того, які саме технічні прилади мають використовувати працівники Національної поліції України з метою встановлення рівня шуму системи випускання відпрацьованих газів двигуна транспортного засобу.

Існує думка, що застосування працівниками Національної поліції України цих технічних приладів повинно бути дозволено Державним комітетом України з питань технічного регулювання та споживчої політики.

На практиці на проведення вуличних замірів рівня шуму шумомірами та складання відповідних документів щодо перевищення встановлених норм шуму мають право тільки уповноважені фахівці. Це фахівці з Державної служби з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів для контролю за дотриманням умов тиші, тобто інспектори з благоустрою та працівники Національної поліції України, з метою встановлення рівня шуму системи випускання відпрацьованих газів двигуна транспортного засобу.

На сьогодні виникла потреба в доповненні регуляторного акту, у якому необхідно об'єднати всі підходи до забезпечення захисту населення від шкідливого впливу шуму та координацію дій суб'єктів господарювання міста, що провадять діяльність у цій сфері. Проблема, яку пропонується врегулювати в результаті внесення змін до регуляторного акту, є важливою для суспільства і не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів, оскільки потребує врегулювання на державному рівні і не може бути розв'язана за допомогою чинних регуляторних актів, оскільки жоден з них не містить норми, які регулюють порушені питання.

Тим самим адміністративно-правове регулювання використання технічних приладів працівниками Національної поліції України, а саме «шумоміром», дасть можливість, по-перше: захистити право мешканців міст і сіл на тишу; по-друге: захистити населення міста від шкідливого та дратівливого впливу шуму; і по-третє: забезпечити контроль за додержанням тиші в публічних місцях та житлових будинках.

4. Висновки

Проведене дослідження дозволяє зробити такі висновки:

1. Адміністративно-правове регулювання використання працівниками Національної поліції України технічних приладів для здійснення контролю

на маршруті патрулювання під час замірів допустимого рівня шуму системи випускання відпрацьованих газів двигуна транспортних засобів може бути визначено виключно законами України.

2. Використовуючи технічні прилади, працівники патрульної поліції України зможуть здійснювати заміри як допустимого рівня шуму системи випускання відпрацьованих газів двигуна транспортних засобів, так і зовнішнього шуму від транспортних засобів, для того, щоб ефективно контролювати технічний стан транспортних засобів, відповідність встановленим правилам, нормам та стандартам, для забезпечення безпеки дорожнього руху, а також для дієвого і постійного контролю за дотриманням вимог законодавчих та інших нормативно-правових актів щодо захисту громадян України від шкідливого впливу шуму.

3. Треба відмітити, що чинне національне законодавство також не містить ані переліку технічних засобів, які уповноважені використовувати працівники Національної поліції України, ані чітких критеріїв використання цих (інструкцій, роз'яснювальних вказівок) засобів. Усе це породжує чисельні правові спори, тлумачення, оскарження як рішень самих працівників Національної поліції України, так і судових рішень щодо притягнення особи до адміністративної відповідальності.

4. Цей перелік можна продовжити, включивши до нього недоліки адміністративно-правового регулювання використання працівниками Національної поліції України приладів для вимірювання швидкості транспортних засобів, приладів для перевірки світлопропускання стекол автомобіля, вагового контролю великовагових транспортних засобів, правил зупинки та стоянки транспортних засобів (що на сьогоднішній день активно практикується в різних містах країни, з різним тлумаченням порушення різними посадовими особами) та інші.

5. Все раніше перераховане – це дієвий шлях в перспективі перейти в роботі Національної поліції України до мінімізації фізичного, візуального контакту між водієм транспортного засобу і працівниками Національної поліції України, що значно знизить ризик корупційної складової при вирішенні тієї чи іншої проблеми.

6. Не позбавить проблем і прийняття законопроекту Верховною Радою України за № 9564 від 4.08.2023 року про збільшення штрафу за порушення тиші до 1000 неоподаткованих мінімальних доходів громадян (17000 гривень) і повторне аналогічне порушення до 2000 неоподаткованих мінімальних доходів громадян (34000 гривень).

7. З огляду на вищесказане доцільно доповнити статтю 31 «Превентивні поліцейські засоби» і пункт 9) Закону України «Про Національну поліцію» словами «та інші прилади», або замість слів « та інші прилади »зробити перелік приладів, але, як на мою думку, це сильно заформалізує положення закону і обмежить з часом перспективу використання інших приладів. А ось

окремим підзаконним нормативно-правовим актом (наказом Міністерства внутрішніх справ України) необхідно зробити єдиний на сьогоднішній день (і обов'язково це відмітити) вичерпний перелік технічних засобів, які уповноважені використовувати працівники Національної поліції України для фіксації у водіїв транспортних засобів алкогольного та наркотичного сп'яніння, технічних приладів для здійснення контролю на маршруті патрулювання під час замірів допустимого рівня шуму системи випускання відпрацьованих газів двигуна транспортних засобів, приладів для перевірки світлопропускання стекол автомобіля та інші.

8. Викладені матеріали наукового дослідження повинні бути включені в базову підготовку працівників Національної поліції України, особливо в першопочаткову підготовку і перепідготовку працівників патрульної поліції України, для надання базових знань в правовому полі.

Список використаних джерел:

1. Vehicular Noise Pollution (2019): Its Environmental Implications and Strategic Control WRITTEN BY Zia Ur Rahman Farooqi, Muhammad Sabir, Nukshab Zeeshan, Ghulam Murtaza, Muhammad Mahroz Hussain and Muhammad Usman Ghani. URL: <https://www.intechopen.com/chapters/71662> (дата звернення: 11.09.2023).
2. Конституція України : від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 1996. № 30. Ст. 141.
3. Про Національну поліцію: Закон України від 2 липня 2015 року № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (дата звернення: 12.05.2023).
4. Національний стандарт України: Колісні транспортні засоби. Вимоги щодо безпечності технічного стану та методи контролювання. ДСТУ 3649:2010 Видання офіційне БЗ № 11-12 – 2 010/4 3 6. URL: <https://patrul.in.ua/pdf/dstu-3649.pdf> (дата звернення: 11.09.2023).
5. Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення : Закон України від 24 лютого 1994 року № 4004-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4004-12#Text> (дата звернення: 01.09.2023).
6. Про затвердження Державних санітарних норм допустимих рівнів шуму в приміщеннях житлових та громадських будинків і на території житлової забудови : Наказ МОЗ України від 22.02.2019 № 463 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0281-19#Text> (дата звернення: 01.09.2023).
7. Колісні транспортні засоби: вимоги щодо безпечності технічного стану та методи контролювання ДСТУ 3649:2010 Видання офіційне БЗ № 11-12-2010/436 URL: <https://patrul.in.ua/pdf/dstu-3649.pdf> (дата звернення: 01.09.2023).
8. В ЄС знижена норма шуму для автомобілей: УКРІНФОРМ. URL: https://www.ukrinform.ua/rubricworld/1643907v_e_s_znigena_norma_shumu_dlya_avto_1925965.html (дата звернення: 11.09.2023).
9. В.К. Доля, Ю.О. Давідіч, А.І. Лозовий. Автотранспортна експертиза : підручник ; Харк. нац. акад. міськ. госп-ва. Харків : ХНАМГ, 2011. 422 с. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/11329957.pdf> (дата звернення: 11.09.2023).
10. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від від 07.12.84 № 8074-10. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text> (дата звернення: 11.09.2023).

11. Про затвердження Порядку проведення обов'язкового технічного контролю та обсягів перевірки технічного стану транспортних засобів, технічного опису та зразка протоколу перевірки технічного стану транспортного засобу: Постанова Кабінету Міністрів України від 30 січня 2012 року № 137. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/137-2012-%D0%BF#Text> (дата звернення: 11.09.2023).

12. 2.4.3. Нормування та вимірювання шумів URL: <https://cpo.stu.cn.ua/Oksana/posibnik/830.html> (дата звернення: 11.09.2023).

13. Категорія справи № 650/1061/16-а: Адміністративні справи (з 01.01.2019); Справи з приводу реалізації державної політики у сфері економіки та публічної фінансової політики, зокрема щодо; організації господарської діяльності, з них. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/86717575> (дата звернення: 11.09.2023).

14. Рішення № 95452734, 10.03.2021, Малиновський районний суд міста Одеси. URL: <https://youcontrol.com.ua/ru/catalog/courtdocument/95452734>/<https://cpo.stu.cn.ua/Oksana/posibnik/830.html> (дата звернення: 11.09.2023).

15. Про затвердження Вимог до перевірки конструкції та технічного стану колісного транспортного засобу, методів такої перевірки : Наказ Міністерства Інфраструктури України від 26.11.2012 № 710. URL: (<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z2169-12#Text>) (дата звернення: 01.09.2023).

16. Про автомобільний транспорт : Закон України від 05.04. 2001 р. № 2344-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2344-14> (дата звернення: 17.05.2022).

17. Про метрологію і метрологічну діяльність : Закон України від 05.06.2014 № 1314-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1314-18#Text> (дата звернення: 17.05.2022).

18. Санітарні норми виробничого шуму, ультразвуку та інфразвуку ДСН 3.3.6.037-99 : Постанова Міністерства охорони здоров'я України від 01.12.99 № 37. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/va037282-99#Text> (дата звернення: 11.09.2023).

19. Бакутін Є.І. Адміністративно-правове регулювання використання технічних засобів фіксації правопорушень : дис. канд юрид. наук : 12.00.07 ; НАВС. Київ, 2021. 252 с.

References:

1. Vehicular Noise Pollution (2019): Its Environmental Implications and Strategic Control WRITTEN BY Zia Ur Rahman Farooqi, Muhammad Sabir, Nukshab Zeeshan, Ghulam Murtaza, Muhammad Mahroz Hussain and Muhammad Usman Ghani <https://www.intechopen.com/chapters/71662> (in English).

2. Constitution of Ukraine: Law of Ukraine dated 28.06.1996 № 254к/96-BP URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96%D0%B2%D1%80#Tex> (in Ukrainian).

3. About the National Police: Law of Ukraine dated July 2, 2015 № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (in Ukrainian).

4. National standard of Ukraine: Wheeled vehicles. Requirements for the safety of the technical condition and control methods. DSTU 3649:2010 Official edition BZ № 11-12 – 2 010/4 3 6 URL: <https://patrul.in.ua/pdf/dstu-3649.pdf> (in Ukrainian).

5. On ensuring sanitary and epidemic welfare of the population: Law of Ukraine dated February 24, 1994 № 4004-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4004-12#Text> (in Ukrainian).

6. On the approval of the State sanitary norms of permissible noise levels in the premises of residential and public buildings and on the territory of residential buildings: Order of the Ministry of Health of Ukraine dated 22.02.2019 № 463 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0281-19#Text> (in Ukrainian).

7. Wheeled vehicles: requirements for the safety of the technical condition and control methods DSTU 3649:2010 Official edition BZ № 11-12-2010/436 URL: <https://patrul.in.ua/pdf/dstu-3649.pdf> (in Ukrainian).

8. In the EU, the noise norm for cars has been reduced: UKRINFORM URL: https://www.ukrinform.ua/rubricworld/1643907v_e_s_znigena_norma_shumu_dlya_avto_1925965.html (in Ukrainian).
9. V. K. Dolya, Yu. O. Davidich, A. I. Lozovyi. Vehicle examination: textbook (2011) URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/11329957.pdf> (in Ukrainian).
10. Code of Ukraine on Administrative Offenses: Law of Ukraine dated 07.12.84 № 8074-10. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text> (in Ukrainian).
11. On the approval of the Procedure for mandatory technical control and scope of vehicle technical condition inspection, technical description and sample protocol for vehicle technical condition inspection: Decree of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated January 30, 2012 № 137 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/137-2012-%D0%BF#Text> (in Ukrainian).
12. 2.4.3. Normalization and measurement of noise URL: <https://cpo.stu.cn.ua/Oksana/posibnik/830.html> (in Ukrainian).
13. Case category № 650/1061/16-a: Administrative cases (from 01.01.2019); Cases concerning the implementation of state policy in the sphere of economy and public financial policy, in particular regarding; organizations of economic activity, of them. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/86717575> (in Ukrainian).
14. Decision № 95452734, 10.03.2021, Malinovsky District Court of Odessa. URL: <https://youcontrol.com.ua/ru/catalog/courtdocument/95452734> <https://cpo.stu.cn.ua/Oksana/posibnik/830.html> (in Ukrainian).
15. On the approval of Requirements for inspection of the design and technical condition of wheeled vehicles, methods of such inspection: Order of the Ministry of Infrastructure of Ukraine dated 26.11.2012 № 710 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z2169-12#Text> (in Ukrainian).
16. On road transport: Law of Ukraine dated 05.04. 2001 N. 2344-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2344-14> (in Ukrainian).
17. On metrology and metrological activity: Law of Ukraine dated 06.05.2014 № 1314-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1314-18#Text> (in Ukrainian).
18. Sanitary norms of industrial noise, ultrasound and infrasound DSN 3.3.6.037-99: Decree of the Ministry of Health of Ukraine dated 01.12.99 № 37 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/va037282-99#Text> (in Ukrainian).
19. Bakutin E.I. Administrative and legal regulation of the use of technical means of recording offenses: dissertation. candidate of law Sciences: 12.00.07 – National Academy of Sciences. Kyiv, 2021 (in Ukrainian).

ENSURING THE RIGHT OF CITIZENS TO PROTECTION FROM THE HARMFUL EFFECT OF VEHICLE NOISE (MODERN REALITY, VISION FOR THE FUTURE)

Yevhen Bakutin,

Ph.D. in Law,

Senior Lecturer at the Department of Tactical Training

Educational and Scientific Institute № 3

of the National Academy of Internal Affairs

orcid.org/0000-0001-9900-3380

bakutin_e@ukr.net

The goal. *The purpose of the article is to determine the issue of protecting the population from the harmful and irritating effects of noise on the street and road networks of settlements and ensuring*

proper control over the observance of silence in public places and road safety. This article is obliged to highlight the issue of administrative and legal regulation of the use of technical means by employees of the National Police of Ukraine, regarding the protection of citizens from the harmful effects of the noise of the vehicle exhaust gas emission system.

Methods. *The article uses the general scientific methodology of conducting legal research, including comparative legal, systemic structural, analysis and synthesis, deduction and induction, and other methods of scientific knowledge. Their use made it possible to determine and analyze the current state of regulatory and legal regulation of the use of technical means of recording offenses by the police.*

Results. *The article examines the problems of administrative and legal regulation of the use of technical devices for recording offenses by employees of the National Police of Ukraine. Considered, as an example, the possibility of using technical devices by employees of the National Police of Ukraine to measure the permissible level of external noise (estimate the level of noise or sound by measuring the sound pressure) of vehicles with the help of a 'noise meter'. The article states that the proper legal regulation of the use of technical devices by employees of the National Police of Ukraine to measure and assess the noise level of the exhaust gas emission system of vehicles is one of the determining conditions for the effectiveness of guaranteeing the right of Ukrainian citizens to protection against noise pollution. It is summarized that the experience of implementing technical devices shows that the implementation of preventive measures is successful when the methods of persuasion are supported by legal norms that establish clear responsibility for violations of established norms and standards.*

Conclusions. *In order to ensure the legality of the use of technical devices, it is proposed to legislatively update and provide for the grounds, order and conditions of their use by employees of the National Police of Ukraine. It should be noted that this should be preceded by extensive outreach work among citizens of Ukraine, and primarily among drivers. Therefore, it is desirable to organize explanatory work with the participation of the first leaders of the patrol police of Ukraine in all mass media and social networks. And as a result, all this will encourage the creation of an atmosphere of understanding among drivers, regarding the necessity and legality of the use of devices for measuring the noise level by employees of the National Police of Ukraine.*

Key words: noise, measurement of noise level, technical devices for recording offenses, permissible noise level, noise pollution.

THE SHARING OF BUSINESS-TO-GOVERNMENT DATA

Problem. *The value of the Internet of Things (IoT) is the mechanized welding that processes sensitive data in the real-time interface when the sharing of Business-to-Government Data (B2G) provides business capacity for the generated data in the factory of the IoT system to be open for the public partakers. At the same time, the designed approach is suited to govern spatially circulated human characteristics affecting the replication of sensitive outcomes and supporting their fragmentation. The study identifies this problem in the Data Act of the European Union because it permits its operation.*

Purpose. *The authors advocate the actual safety designation. Thus, the research article aims to solve the question of how (sensitive) data – a subject to the conflicting rights of others – can be business-to-government shared on the way to the achievement of safe settings and safe data, and avoidance loss factors of its integrity.*

Methods. *The research applied measures aligned for the secondary use of sensitive data spawned by businesses and illustrated the experience of the Nordic Smart Government (NSG&B). Under this cure, the authors stand for the like-to Nordic cross-border data exchange shapes, and, at the same time, advance incident prevention relevant to the preparation process before as to convey data publicly. To support the argument for such a stand, the authors present the experience of the Taiwanese Tsai et al. v. National Health Insurance Administration case of 2014 and 2017 regarding the sharing of personal health data when the main plaintiff, Tsai, sued the National Health Insurance Administration for permitting third parties to access the National Health Insurance database for research drives on the name of sharing interests.*

Results. *The case study provided would potentially contribute to the practical realization of the sharing of the Business-to-Government data approach in the framework of alike projects such as NSG&B.*

Conclusions. *This research underlines the extent of addressing the sensitive nature of data sharing within IoT designs, mainly in the context of B2G relations. It stresses the condition for bars that prioritize data safety, integrity, and incident deterrence. The discoveries also propose potential implications for policy and regulation, significantly in the European Union.*

Key words: B2G, sensitive data, a subject to the conflicting rights of others' data, Internet of Things, cybersecurity.

Bulgakova Daria,

*Ph.D. in International Law,
Researcher, Visiting
Scholar at the Law
Department
Uppsala University
orcid.org/0000-0002-
8640-3622
dariabulgakova@yahoo.com*

Stupnik Victoriia,

*Pedagogue-Methodist
of the Highest Category,
Supervisor of Scientific
Manuscripts on History
and Law,
Lecturer
Kryvyi Rih Gymnasium
№ 91
orcid.org/0009-0006-
8953-2477
vikysjakrul@gmail.com*

1. Introduction to the sharing approach

Economic growth and higher competition and innovation are key benefits for the European data economy and data mobility. In February 2020, the Commission published a European strategy on data (Communication, 2017) enclosing the promotion of sharing means between companies and public administration ((B2G) for the public interest (Commission, 2020). And, E.U. categorized a wave of sharing data initiatives depicted as ‘accessible public data that people, companies, and organizations can use to launch new ventures, analyze patterns and trends, make data-driven decisions, and solve complex problems’ (Gurin, 2014). Hence, the demand for shared data grows. The B2G conflicted IoT-I-data has released raw data settings by adopting open initiatives about collection, and storage of data concerning sharing interests, and integrating standards for data interaction and inference relevantly to mundane devices, allowing for the measurement, sharing, and dispatch of data via data networks¹.

Furthermore, European Union has worked on reusing sensitive data in the past few years to achieve the smart E.U. city’s goal, as well as, the proposed Regulation on harmonised rules on fair access to and use of data (Data Act) (European Commission, 2022) adopted by the Commission on 23 February 2022 provides business capacity for the generated data on the Internet of Things factory to be open for the public partakers exploring the opportunities for an innovative smart city. Thus, the significance of the research has been formulated by the variety of such projects, likewise, the Nordic Smart Government and Business (NSG&B) (European Commission, 2017). Therefore, there is a need for a regulatory mechanism for data flow across the E.U. for economic benefits by enhancing the government’s reuse of commercial sector data for shared benefits and flowing data among various databases. Thus, governments and businesses have posed tremendous policy challenges for reusing sensitive data, the use of which is subject to conflicting rights of others (Communication from the Commission to the European Parliament, the Council,

¹ See, e.g., Markus Perkmann & Henri Schildt (2015) *Open Data Partnerships Between Firms and Universities: The Role of Boundary Organizations*, 44 Rsch. Pol’y 1133, 1134–35.

the European Economic and Social Committee, and the Committee of the Regions, 2020). For instance, the E.U. Open Data Directive No. 2019/1024 is the initial manifestation of this trend, backed by estimates that the opening E.U. public data could drive economic benefits of EUR 250 billion (Deloitte, Open Evidence, Wik Consult, timeless, Spark, The Lisbon Council, 2018). Hence, small and medium-sized enterprises (S.M.E.s) perceive data sharing as essential to acquire data from other companies like it is happening with biometric data for unique identification practice (European Commission, 2019) through the comprise of the unique identifiers to detect individuals, device holders, etc.

Due to the relocation of the E.U. visions for smart city governance, the approach to widespread B2G conflicted IoT-I-data is applicable for digital set up meaning that dispatch is without territorial constraints. Given the study, has significantly increased the risk of disseminating studied data without appropriate precautions with business-government partnerships priorities (Atzori et al., 2010). For example, when IoT-I records biometric data, a user's data shape is shared between the user and IoT-I tech or S.M.E.s facilities where the last party shall secure biometrics through 'unsolicited contact' (Gaba and Estremadura, 2020). Such an advanced course remains in action because businesses often use a sharing approach 'to offer fast and efficient services to consumers' (Streinz, 2021). Simply set, it is an interconnection of the capability to share data with demanding state-of-the-art interaction. Therefore, it is indispensable to gradually devote safety capabilities for data conformity, providing stable guarantees for B2G conflicted IoT-I-data set in Articles 51 (b) and 52 of the Cybersecurity Act known as the Regulation (E.U.) № 2019/881 with further safety-focused techniques. It is actual since the IoT-I products depend laboriously on data from a massive network that reacts to the environment or changes. Therefore, the integrity element is considered a legal direction for a safe data setting of B2G conflicting data standards to mitigate hazardous shortcomings in the hardware and promote the conservation of stored data against accidental destruction breaking the hardware chain, and the secure traceability of data value. In this outlook, it is sufficient to employ conditions without entitling unintended credentials, system changes, or data confines. Regardless, the disbandment of low-cost products and the rapid penetration of intelligent and complex devices in the market pose challenges to certifying the calibration of the data substitutions.² On the other hand, it is mainly for technical facets, not legal.

The lack of studies about the safety of business-to-government sensitive data processing (generated by the Internet of Things for the industrial shared interests (B2G conflicted IoT-I-data)) is especially questionable for solving, likewise, for such projects as NSG&B.³ Moreover, as long as new IoT-I products become available in an internal market, it is desirable to retain the existing storage system and gradually apply safety capabilities. The compliance measures require the controller to be

² ISO/IEC JTC 1/SC 27, 2018.

³ See more at <https://nordicsmartgovernment.org/>.

in action for safety results delivering stability guarantee during hazardous faults and accidental destruction. That necessity is set in the updated cybersecurity law of Regulation (EU) 2019/881 of Articles 51 (b) and 52.

Taking the above into consideration, the authors aim to find out how to govern spatially circulated human characteristics that face negative sharing outcomes in means of replication effect and avoid its broking. Thus, the research question is *how (sensitive) data – subject to the conflicting rights of others – can be business-to-government shared on the way to the achievement of safe settings and safe data, and avoidance loss factors of its integrity.*

2. The sharing of sensitive data (a subject to the conflicting rights of others)

The sensitivity core of data – a subject of the conflicting interests of others – is especially on the table when identifiable and identified B2G IoT-I-data is subject to different likelihoods of hazards⁴ when, among other things, extra safety and privacy rules shall apply referring to the regulatory requirements (European Data Protection Board, 2020). Since the more effortlessly B2G conflicted IoT-I-data can be accessed and circulated, the more noteworthy safety and privacy criteria are for those drives. Eventually, the B2G conflicted IoT-I-data is currently not disclosed and not covered by the Public Sector Information (P.S.I.)/Open data directive. Under the E.U. novel sharing approach, this sensitive data flow is no longer limited between users and S.M.E.s, instead, it is viewed as a ‘medium of governance,’ unlike the flow of data from government to business (G2B).

The analysis of the issue of sharing B2G remains largely unaddressed. Under the Data Act core: ‘European data law is bound to become a form of meta-regulation of legal governance by and with data.’ Considering B2G conflicted IoT-I-data features, the research has been dedicated to developing more advanced and evolved technology to improve the efficiency of sharing assigned data. NSG&B phenomena have made B2G conflicted IoT-I-data more vulnerable to unwanted fragmentation and duplication. Moreover, Nordic citizens’ – participants of NSG&B – confidentiality became less reliable to the privacy of unique data. As a result, open B2G conflicted IoT-I-data have rendered business records accessible to the government, encouraged IoT-I innovation for the NSG&B mission, and motivated B2G concentration⁵. Again, whether a newmade Data Act could cost Nordic citizens’ interests for data safety and whether this data sharing is privacy appropriate are suspicious and should be under lodestar when making B2G conflicted IoT-I-data NSG&B policies⁶.

⁴ See A. Alemanno, “Data for Good. Unlocking Privately-Held Data to the Benefit of the Many”, Eur J Risk Regul 9(2) (2018) 183–191.

⁵ See Smart Cities Cybersecurity and Privacy (Danda B. Rawat & Kayhan Zrar Ghafoor eds., 2018); How Smart is Your City? Technological Innovation, Ethics, and Inclusiveness (Maria Isabel Aldinhas Ferreira ed., 2020).

⁶ See, e.g., Ben Green et al., Open Data Privacy 3 (2017); Ben Green et al., *Open Data Privacy: A Risk-benefit, Process-oriented Approach to Sharing and Protecting Municipal Data*, Berkman Klein Center for Internet & Society (2017), Available at <https://dash.harvard.edu/bitstream/handle/1/30340010/OpenDataPrivacy.pdf>

From this perspective, the policies could acquire pertinent social benefits by facilitating data sharing (Verhulst and Young, 2018). The research has thus concentrated on sensitive data of shared interest (Pailhès, 2018). Private companies often collect data of shared interest. The pass to such data would allow for the repurposing of ‘private intent data’ vs. ‘public intent data’ (World Bank (2021)⁷). For a model, a shared approach for sensitive data can scrutinize public health and mitigate the spreading of diseases. In this concern, sharing may instruct combining datasets from different data holders. Thus, poor data interoperability hampers datasets from various sources, which could result in the structure of datasets differently. This trouble would lead to B2G conflicted IoT-I-data fragmentation and the combination of data to insufficient quality. It means there is a need for additional integrity safety within combining different B2G datasets. A comprehensive B2G conflicted IoT-I-data safety program is the key to fulfilling the promises of the E.U.’s open data envision. The rapid and broad available sensitive data flow approach reasoned B2G conflicted IoT-I-data in favor of the appropriate mixture of private and public sector benefits for urban planning and future intelligent cities’ safety data tasks. For instance, incorrect data service due to conflicted sensitivity between data and algorithmic designs can generate reproduction, stabilization, or amplify social and economic inequality⁸. One example of how one could realise the values of such an ecosystem is by aligning the digital business systems on the S.M.E.s’ accounting systems with other B2G processing data designs. The Danish Government’s response to the public consultation on the Data Act as well as the Ministry of Industry, Business, and Financial Affairs shows a mount of these ambitions and welcomes efforts to enhance the public sector’s capacity to share and utilize B2G data of shared interest under a fair, predictable, and transparent process of obtaining these data. The ecosystem for data sharing approach builds upon 1) the purpose of B2G data and 2) a functional shared data infrastructure. Thus, any rights for the public sector to access B2G conflicted IoT-I-data private data for shared interest should be carefully assembled. The ecosystem of the sharing approach should portray the public interest and the purpose of sharing data. How, when, and why the government may accumulate such data should be precise and only for legalised purposes, giving businesses predictable framework conditions and constructing businesses’ environment to provide B2G data through an operational data-sharing infrastructure. Therefore, this must be in place before considering the business burdens of sharing data with the government. Further, assessing whether seating such infrastructure would form advantages that outrank the costs and whether it would fulfill the market is paramount. Data sharing infrastructure should

⁷ Note Public intent data is data collected with the intent of serving the shared well by informing the design execution, monitoring, and evaluation of public policy, or through other activities.

⁸ See J. Drexl (2018) Data Access and Control in the Era of Connected Devices. Study on Behalf of the European Consumer Organisation BEUC.

be effortless and give businesses credentials for B2G data to review it from the government. Hence, it is required to confine true-to-life safeguards and to find an adequate balance between the interests at stake (The World Bank, 2020).

Given the research view, the safety condition is essential because B2G conflicted IoT-I-data is at risk of harm due to its integrity loss within the sharing process affects the replication of sensitive outcomes and results in data (subject to conflicting rights of others) fragmentation. The study seeks to propose design-oriented and control compliance configurations defending the factory that shares data faced the cost of security risk associated with the intended use of the IoT-I product.

Hereinafter, the research flags input related to an open IoT-I-data dispute facilitates sharing states for B2G conflicted IoT-I-data; and, establishes safe settings-data technique and privacy stress, including the ambiguity of shared interest. Under that outline, by placing vital share prerequisites, the research stands for the cross-border exchange shapes of data, the use of which is subject to the conflicting rights of others within specific regions, and advances cybersecurity incident prevention before conveying it publicly.

3. Safe settings – safe data

Working with B2G conflicted IoT-I-data, NSG&B requires services to provide the necessary safe settings; and independent conflicted data privacy governance by a technical design framework for eco-environment (Safe Havens) and work alongside a comprehensive regime. Yet, the Data Act acknowledges that some sensitive data is shielded by national ruling for national security, statistical, and/or commercial confidentiality when supplementary steps are mandated before it is conceivable to share it publicly for data the value of which is subject to the conflicting rights of others. In line with the high estimate of the value of public sector data, by opening up some of this data under Directive (E.U.) 2019/1024, likewise, health data as it is subject to the rights of patients (Deloitte, Open Evidence, Wik Consult, timeless, Spark, The Lisbon Council, 2018) that ‘develop personalised medicine or advance research to find cures for specific diseases’ (European Commission, 2020). At the European level, there is an ongoing discourse within the research community on how B2G conflicted IoT-I data can be shared and made available for research purposes. European projects, including EUDAT CDI⁹ and EOSC-hub¹⁰ have engaged on this issue, producing the secure sharing of this data. The types of safety measures considered go well to link the data back to the individual concerned (European Commission, 2018), and point out (a) promoting free sharing of B2G conflicted IoT-I-data; (b) providing a ‘safe haven’ – a secure environment for research work with B2G conflicted IoT-I-data; (c) the merits of central vs. distributed storage. Furthermore, safety methods for technical element compliance are under

⁹ See more about EUDAT Collaborative Data Infrastructure at <https://eudat.eu/eudat-cdi>

¹⁰ Note European Open Science Cloud hub – providing support services for developing a European Open Science Cloud and a single point of contact for researchers for resources for advanced data-driven research. See <https://www.eosc-hub.eu/about-us>

Regulation (E.U.) 2019/881 of Articles 51 (b) and 52, for example, the out-of-the-box configuration, a signed code, secure update, and heap memory have in common with the security functionalities and legal conditions. That is allocated to optimize conformity schemes for the manufacturers that target to place IoT-I products on the European market and deployed depending on the information model available and network criteria. The central research assumption is that the control rules for B2G conflicted IoT-I-data must be initiated and implemented. It is proposed to be done relevantly to data-driven and first-principles modeling. The control first step approach is to identify a sensitive data set of a particular hardware model especially when the device does not designate dynamics within data processing. Involving its technique, it is possible to assess the plant model without identifying risk from the subject and without decommissioning the plant to carry out assessment experiments. To that end, observer-based cybersecurity conformity is an essential criterion for sensitive data hardware, which can be carried out independently for the distributed design. Specifically, a study addresses legislators to out-of-the-box configuration, a signed code, secure update, and heap memory measurements to improve the hardware's overall performance.

The second safe settings-data scenario relies on parametrizing all stabilizing controllers for a given data processing work. This methodology has the advantage of affine data motion in the design parameter.¹¹ It indicates the design nuisance has an open-loop-like quality, which can thus gauge cybersecurity enactment during the data transition wiggles in the hardware within defaulting of relevant to IoT-I products set of conducts. A study does not intend to provide a rigorous comparison of the methods but contrariwise that the hardware control problem is feasible in practice, and preservation of IoT-I products hardware could solve hazardous faults and accidental destruction. For example, in IoT-I functioning household scenario delivering measure is a data observation programming submitted through the IoT-I products infrastructure to its hardware controller and elaboration system. This workflow scenario, where hardware monitoring assessments with network production exchange messages appliance to a reference model for establishing a vast network of IoT-I devices and optimized data sharing. Dissecting this chain, the conformity is applicable by individuating the Information Communication Technology (I.C.T.) to the IoT-I infrastructure, hardware, and its risk controller.¹² Thus, conditions contain the measurements to be exchanged and the protocols used where IoT-I products are placed.

The safe safe setting-data asset is subject to cybersecurity traceability. IoT-I products system must be under a security scheme since the hardware chain

¹¹ See Aranha, Helder, Massimiliano Masi, Tanja Pavleska, et al. (2021) 'Securing the Metrological Chain in IoT Environments: An Architectural Framework', 2021 IEEE International Workshop on Metrology for Industry 4.0 & IoT (MetroInd4.0&IoT), 704–709.

¹² See Shackelford, S. J. (2019 – 2020) Smart Factories, Dumb Policy: Managing Cybersecurity and Data Privacy Risks in the Industrial Internet of Things. Minnesota Journal of Law, Science and Technology, 21, pp. 1–36.

spans the entire sharing and data storage, where hazardous faults and accidental destruction can inhibit the measure's value. Therefore, it is suggested to comply with straightforward security functionalities under Article 52 of the Regulation (E.U.) 2019/881, such as authentication, permit control, and data availability assessment to secure the chain.

The risk analysis and cost-effectiveness would be realistic by categorizing the Plan-Do-Check-Act cycle conception (Bulgakova, 2023) and developing a target IoT-I product together with its smart grids' legislative governance. These residual risks are suggested to be identified in the IoT-I product functionality together with other smart connections. Also, the end-user shall control the residual risks to dangers assuring complementary protective measures for the data storage and stable system operation. Necessary warnings directed to the end-user must escort the residual risks where end-users shall carry out cyber-hygiene to underestimate vulnerability. In the view of the authors, the Plan-Do-Check-Act shall consist of a safety strategy depending on the complexity of the IoT-I hardware system and end-user familiarity. The eco infrastructure discussed in the previous paragraph shall provide the end user information on how to carry out start-up, operation, servicing, maintaining, and repairing the IoT-I product, including which of these operations can or cannot be carried out by the end user. Likewise, under contract law, all manufacturers and service providers must deliver their customers the required and appropriate security information. In principle, the information should cover safety aspects for the whole life cycle of the product: device, pack, start-up, functions, maintenance, disassembling, and discarding¹³.

The scenario further develops the IoT-I model's information assurance and security aspects, focusing on a sensitivity-sharing toolchain by automation system control. However, an additional legislative framework is needed to implement a set of rules that would address a complete set of security default goals at a hardware level, counting the protection by design. Thus, the authors address the lack of security assessment leaving technical aspects to cybersecurity specialists when all elements that may compromise cybersecurity conditions regarding the intended sharing and any reasonably foreseeable misuse must be covered.

As a next step, the authors explore the integration of the security objectives defined by regulatory conditions within the Regulation (E.U.) 2019/881 Article 51 for better certification and to benefit the cost and efficiency of end-sharing. The specific conditions for a particular model may be deemed a legal concretization of the B2G conflicted IoT-I-data Plan-Do-Check-Act Proposal. Offered incorporated practical tool is generally not so difficult to follow concerning well-known designs and their associated primary risks based on a set of standards devoted. Yet, innovative technology and dependency on check-based procedures raise unique safety aspects that merit legal consideration. Hazards and accidental scenarios may be more

¹³ Note It shall only be to the extent that is useful or reasonably appropriate for the end-user.

difficult to place, dissect, and evaluate for cycle units or plants. This is especially the case where new materials are in the market, manufacturing operation feedings, or changing outpours. Therefore, it is justified to seek legislative clearance in state-of-the-art measurement.

The research proposes for the mitigation of hazardous and sensitive data fragmentation preferable compliance¹⁴ through consistent reasoning and relative negation of argumentations in the applicable frameworks tailored to offset risks based on the different behavior manufactured needs in terms of the default structure, the designed service of priorities, and the nature of adverse incidents.¹⁵ Authors state that a compliant argumentation would bear time and effort comparatively for the manufacturer but would help encode applicable legislation for end-users to handle the inconsistency, as well as a range of values that may be given based on the intended applications. It is especially relevant in cases when studied legislation is upcoming, and manufacturers are running to adapt new safety control systems encoded in legislation (Annex III to the Proposal for a Regulation on Machinery Products, 2021, at 4.3.1). In this statement, identifying and documenting such dependencies enables to enhancement of stake-sharing risk by control shifting, for example, within command exposure and remediation procedures.¹⁶ The undertakings sector should configure machinery hardware products designed by them to ensure a higher level of security, enabling the end-user to acquire a default configuration with the most safety settings possible, thereby reducing the burden on end-users of having to configure an IoT-I product.

Machinery systems are equipped with native control systems such as a secure out-of-the-box configuration, a signed code, secure update, and heap memory. Those practical control systems tend to be designed at the hardware to implement classically invented (and often conservatively tuned) security loops. It helps handle various automated processes, such as production facilities, that come directly from the manufacturer and work immediately when the product is in service. The problem is that a vast majority of design methodologies load from a full-scale model of an uncontrolled (open-loop) default system, outlasting a complete, multi-variable control system, which does not exploit any knowledge or functionality from

¹⁴ See Batsakis, S. et al. 'Legal Representation and Reasoning in Practice: A Critical Comparison' in 'Legal Knowledge and Information Systems: JURIX 2018: The Thirty-First Annual Conference', Anonymous Translator, Volume 313, pp. 31-40 (Palmirani, Monica ed., Amsterdam, IOS Press, 2018). doi:10.3233/978-1-61499-935-5-31.

¹⁵ For example, in a case about Zoomlion Internet of Things exploitation concerning Li Sen, He Limin, Zhang Fengbo, and others about the Destruction of a Computer Information System based on the Circular of the Supreme People's Court that Issued the 20th Batch of Guiding Cases. Promulgator: Supreme People's Court; Effectiveness: Effective; Effective region: National (China); Document no: Fa [2018] No. 347; Effective date: 25 December 2018 issued through discussion by the Judicial Committee of the Supreme People's Court; Judges of the Effective Judgment: Li Fan, Liu Gang, He Lin.

¹⁶ See Jespen, Torben. 'Risk Assessments and Safe Machinery: Ensuring compliance with the EU Directives', Anonymous Translator, (Switzerland, Springer, 2016).

novel designs.¹⁷ Thus, it has become sensual to adopt new legislative requirements for performance reasons of hardware. If components or subsystems are newly added to existing systems, the IoT-I, in principle, has to be redone due to the risk of hazardous faults as well as accidental destruction of storage performance and, therefore, requires conformity for the hardware sustainability and its compliance with cybersecurity requirements set in Article 51 (b) of the Regulation (E.U.) 2019/881 about the protection of stored, transmitted, or otherwise processed data against accidental destruction, loss, alteration or lack of availability during the entire life cycle of the I.C.T. product to the IoT-I products relevantly, for the assurance in technical controls decreasing the risk of, and preventing cybersecurity hazard under Article 52 of the mentioned regulation.

Thus, when the new IoT-I products applicable to in the Proposal for a Regulation (E.U.) 2021/0105 on Machinery Products become questionable for placing in the market for its use, it is necessary to enclose the Cybersecurity Act and apply the new control capabilities rather than decommissioning the former control systems and replacing it with the novel constructed (such change may lead to hazardous situations); in that sense, a manufacturer shall prevent modifications to the settings or rules generated by the IoT-I product, where such shifts may lead to hazardous situations of data sharing operation (Annex III to the Proposal for a Regulation on machinery products, 2021, at 1.2.1). Furthermore, from an industrial application-oriented point of view, the ability to switch back to an existing, proven control design in case of unsatisfactory a new one – provides a complex mobility setup compliant preference in practical oscillations to protect against mechanical risks that harm hardware due to exerting excessive strain on its structure (Annex III to the Proposal for a Regulation on machinery products, 2021, at 3.4.1), otherwise, it causes the degradation of sharing performance.

Preferable compliance is also proposed to be viewed from the preferable use of IoT-I yield functionality. A conformity examination about whether specified requirements relating to IoT-I products are fulfilled from an industrial application-oriented point of view would be potential if, on a case-by-case basis, a hazard and usability breakdown leads to the deduction that a set by default is not viable. Thus, by default, cybersecurity should not mandate comprehensive technical understanding on the user's part to work efficiently when executed. Under any circumstances, end-users should be prompted to opt for a secure setting by design. It is, likewise, the ability to switch back to an existing, proven control or more complex design against the unsatisfactory practical operation or application of a safety-critical interlocking circuit control system. Cybersecurity by design should be ensured throughout the hardware lifetime by regularly maturing setup by default and evolution methods to decrease the discussed risks. Therefore, this approach is a significant advantage for a safety-critical interlocking for B2G conflicted IoT-I-data

¹⁷ See Chinen, Mark A. (2016) The Co-Evolution of Autonomous Machines and Legal Responsibility, Virginia Journal of Law and Technology, vol. 20/no. 2, 339.

circuit. The research defines the concept of mobility incorporating practical hardware tools to ensure cybersecurity scheme also pursuing a stake-tech capacity for the I.C.T. automatic service system by necessity on specification industry-related area for the preferable backward of remote-controlled IoT-I machinery (Annex III to the Proposal for a Regulation on machinery products, 2021, at 3.6.1, 3.6.3).

Under the European Data Strategy, B2G conflicted IoT-I-data fully or partially evolved to control systems, varying autonomous hardware's capability to use and reuse it. Despite the theoretically large quantity of available data, its sharing requires appropriate protection by default when a fault in the hardware or the logic of the control system does not lead to hazardous situations (Annex III to the Proposal for a Regulation on Machinery Products, 2021, at 1.2.1). Cybersecurity standards, in the view of the study, could prevent hazardous hardware faults and protect its sharing data storage against integrity loss by an algorithmically conceptual design of IoT-I products that can generate safety boxes of invented B2G data models based on the delivered information. The machinery product shall identify the software installed on it that is necessary for it to share data safely and shall be able to always provide that information in an easily accessible form. In this respect, distinctive software is preferable to be installed (Annex III to the Proposal for a Regulation on Machinery Products, 2021, at 1.1.9). Hardware features with the relevant health and safety requirements shall be designed so, together with software and data that are critical for the sharing due to their sensitivity shall be identified as such. Thus, the IoT-I product shall collect evidence of a legitimate or illegitimate intervention in the hardware component. At the same time, it is proposed that the following B2G conflicted IoT-I-data deficiencies should be indicated in the following areas: data legality, data structuration, data integrity, and data referencing and determination of its source. The planned solutions are expected to provide coordination that will allow vendors to increase the level of data assurance under that cybersecurity scheme.

There is no stable cybersecurity model since even a high level of cybersecurity certification cannot guarantee that the sharing process is entirely secure. Indeed, IoT-I products rely on B2G data sharing on one or more third-party technologies and components such as software modules, libraries, or application programming interfaces. This reliance is a dependency and could pose additional cybersecurity risks as vulnerabilities are found in third-party components. In this regard, the technical setup is slightly error-prone. Applying defeasible deontic logic that is based on presumptions, permissions, and obligations, the cybersecurity scheme for B2G conflicted IoT-I-data is expected to work with specified requirements for the mobility of machinery, focusing on the protection of the hardware integrity for the related data storage safety throughout its sustainable life cycle and responding to the posed risks by default to the criteria of defeasible deontic logic accordingly. The research defends that this tool allows the preferable verities to be used in inferences, ensuring that no form of adverse outcome of eruption is achievable. Indeed, it is impossible to set the cybersecurity scheme compliantly with all sharing processes requirements. For example, due to the lack of some form of attestation of the data inconsistency, hazardous substances are rudimentary for

the circumstances where the inconsistency results from mistaken data input. For that reason, addressing inconsistent intake can be helpful, depending on whether the effectiveness is to detect inconsistencies or derive results despite them.

Furthermore, the research weighs in with capabilities integrating the data governance and assurance of performance, risk, and compliance activities across hardware, including technical infrastructure protection and data safeguard that may be subject to B2G data destruction, fragmentation, or integrity loss. In this situation, cybersecurity due diligence is preferable for reviewing the governance, procedures, and safety controls. This helps identify and drive cybersecurity best practices across actors with industrial respect and IoT-I infrastructure protection.

4. The lesson from Taiwan

Government instruments and private companies must reorient their mindset to rectify the oversights made while executing open data agendas. The Taiwanese lesson portrays the shortage of a thoroughgoing privacy-saving plan, the defective privacy shield law, and the governmental and judicial delinquency determining the volume of respective privacy. These facets donate to the elucidative gamble of endless B2G conflicted IoT-I data and surveys as applicable illustrations to sidestep those privacy marks in the Nordic region. Therefore, it is fair to press that state mechanisms and establishments are committed to fending conflicting data they have been assigned and lead exact upkeep toward containing B2G conflicted IoT-I-data. By creating vigorous privacy watchdog means, the administration and private thespians should not merely defend data subjects' solitariness but also cover conceivable litigation menaces stemming from legal fates, as exemplified below in Tsai case (Taipei Administrative High Court, 2014; Supreme Administrative Court, 2017).

A cluster of urbane data regulations is the bedrock of rugged privacy defense, and the legend to a triumphant unclogged data agenda where open data is paramount to boosting data access to Nordic inhabitants, facilities, and companies and can prompt smart city monetary play-by-play sensation, scientific, and corporate accountability (European Data Portal, 2020) for such projects as the NSG&B: (a) the safeness of sensitive data, with the numeral shared interests involved, it is far-fetched that Data Act could cover all occurrences. Nonetheless, the enforcement reigns could equip grounds for schoolings in patrolling B2G conflicted IoT-I-data.; (b) de-identification prerequisites that also can be seen in the General Data Protection Regulation known as the GDPR or a Regulation (E.U.) 2016/679 where deidentified data solicit nonnative stations of de-identification for special categories. Which categorises dissimilar data as identified. Nevertheless, the Data Act has a deficiency de-identification instrument for IoT-I-conflicted data to comply with¹⁸. After yielding with lessened privacy wagers, the reuse of the sensitive data strength is in the table of legalisation. For instance, the GDPR in Article 89 (1) allows data controllers and processors to use personal data for connotations beyond their original collection without obtaining consent from the data subjects if the intention is for public interests

¹⁸ See Mike Hintze (2018) *Viewing the GDPR Through a De-Identification Lens: A Tool for Compliance, Clarification, and Consistency*, 8 Int'l Data Priv. L. 86, 87.

such as statistical purposes or scientific research. The GDPR questions member states to portray the shared attraction and levies more intricate safeguards. This is extraordinarily required to construct an additional layer of precaution for data subjects in models when public interests are found to trump individual solitude; (c) the privilege of opt-out, likewise, in the United States, the Health Insurance Portability and Accountability Act.¹⁹ And (d) the obscurity of shared inquisitiveness. Hence, the symmetry between shared stakes and individual privacy is a subject admirable of contemplation by lawmakers. Also, concoct grounds, interconnected normal, and different tracks for those who deal with studied data to heed. Even though unrestricted data timetables deliver benefits for IoT-I, these concessions stay shaky if the agendas are executed without specific techniques for privacy safeguard to help offset individual and shared interests that might be a plausible mechanism for the NSG&B regime that rescues data sensitivity. The above thoughts are based on the Taiwanese experience as follows.

The Taiwanese governance has commanded residents, including foreign nationals living there, to be wrapped under the National Health Insurance (TNHI) agenda. As of June 2019, 23,894,289 individuals participated, correlating to 99.9% of the inhabitants (TW, Ministry of Health & Welfare, 2020). For this mission, the oversight power instrument Taiwanese National Health Insurance Administration (TNHIA) together with its branch Ministry of Health and Welfare (TMHW) branch to successfully dispense nationwide health experiences, the TNHIA collect, process, and retain insured patients' and state agents' details.²⁰ It has taken over the database and evolved into the sole data aid for TNHI that does not demand consent from its data subjects before, during, or after sensitive processing. For data de-identification, the TMHW encrypts it in its locale before pivoting on the Center operation to reduce the crashshots of data fragmentation (Ho Ming-Syuan et al., 2016). Regardless, eight individuals, including from the Taiwan Association of Human Rights, filed a lawsuit (2012) against the TNHIA due to data sharing from the Center database²¹ to third parties, because data was not correctly de-identified, not align with shared interests (Tsai, 2014, at 3, 6). This implies that inhabitants have no opt-out mechanism because individuals have no option to bid about stopping data sharing.²²

Meanwhile, earlier, the Taiwanese regime has trolled B2G data.²³ Although privacy is not itemized in its Constitution, the Constitutional Court has placed privacy as an implied right safeguarded under Constitution Article 22 to preserve

¹⁹ See U.S. Dep't Health & Hum. Serv. (2015) *Guidance Regarding Methods for Deidentification of Protected Health Information following the Health Insurance Portability and Accountability Act (HIPAA) Privacy Rule*.

²⁰ See JianKang yu YiLiao ZihLiao de JiaJhih YingYong (2012) Cyuanmin Jiankang Baosian Zihliaoku Jianjie, Health and Medical Data Value-Added Application 2: Introduction to the National Health Insurance Database. Available at <https://pansci.asia/archives/18437>.

²¹ See more National Health Insurance Research Database, available at: <http://nhird.nhri.org.tw/news>

²² See Chang Chen-Hung (2018) *Controversy over Information Privacy Arising from Taiwan's National Health Insurance Database*, 40 Chung Yuan Christian Univ. L. Rev. 185, 187.

²³ See Mei-Chun Lee & Po-yu Tseng, Open Culture Foundation, Taiwan 2014-2016 Open Government Report 2 (2017). Available at <https://opengovreport.ocf.tw/assets/pdf/report-en.pdf>

human dignity.²⁴ Plaintiffs debated that 1) an ordinance should confine the scope of the agent's commitments, 2) if the service discussed data for the shared interest beyond the extent, – these data should be de-identified, 3) no shared interest was affected in the agency's intention, 4) the revelation of the data to third detachments disregarded the data subjects' solitariness (Tsai, 2014, at 3, 6). The TNHIA reacted to shared interest because data had been profitable to break and scholarly periodicals. The suers responded to the absence of ascertaining a forthright tie of the shared interest as well as visibility of poor technical benchmarks of sharing improperly encrypted the subject of conflicting interests of others' data. This safety is vital since a person concerned could be re-identified without reasonable encryption by integrating data reserved in the databases with data stored elsewhere. The TNHIA stands for data safeguarding completion via multiple coatings of encryption to ensure the data's safety and prevent data subjects' re-identification (Tsai, 2017, at 6).

Suers raised the matter due to an opt-out from succeeding data sharing to let data subjects decide to share or not, as well as 'to what extent, at what time, in what manner and to whom, and correct any erroneous entries'. They are also reasoned about the condition for sensitive data to have a command sharing by an opt-out means to request data not be exploited. The argument used on defense is freedom from disfavored intrusion into one's private life and personal autonomy over one's data that are constitutional, not absolute rights; therefore, the state could saddle an individual with unavoidable limitations, when like in a case study, databases contributed to medical studies that benefited all citizens, which was more important than protecting individual privacy²⁵. Thus, the case study implies opt-out when data subjects are privileged to ask about data cease (Tsai, 2014, at 4)²⁶. However, individuals' privilege to control data might stand rear when their privacy varies with the shared interest. Analysing foreign example, in response to the incapability of unaffected shared interest, the High and the Supreme Courts justified shared interests by establishing that databases count weight to the complainants' data by nursing with shared health matter and need for the research and education to reach the welfare of locals²⁷.

²⁴ See Taiwan, Judicial Yuan Interpretation № 603 of 28 September 2005.

²⁵ See Interpretation № 689, 2011 53 Judicial Yuan Gazette 11, 11 (Sifayuan Dafaguan Huiyi 29 July 2011), translation available at <http://cons.judicial.gov.tw/jcc/enus/jep03/show?expno=689>.

²⁶ Note According to Tsai et al. v. National Health Insurance Administration of 2017 the plaintiffs lost their case in the Taipei High Administrative Court because it had been appealed to the Supreme Administrative Court. Furthermore, in 2016, the Supreme Court also oversaw against the plaintiffs, prejudicing the TNHIA.

²⁷ See Tsai, 2014, at 14: "The goal of establishing HWDC is adding value to individual health raw data and thus generating collective data worth putting into an application. This data can also enhance the quality of decisions on public health, academic research, and innovations in health as well as the medical industry, and bring about benefits to all the Taiwanese people ... It is obvious that the data is used for academic purposes and is characterized by public interest."; see also Tsai, 2017, at 38: "The macro data on all the citizens' body, health, and medical treatment plays a significant role in the progress of national health and welfare, which also holds great public interests" (Translated).

The High Court determined that factual data de-identification and its necessary sharing by technique slightly tainted to person's privacy (Tsai, 2014, at 17). Thus, B2G conflicted data seeing valid through compensation between sharing interests based on the model that depends upon pressing B2G sectors. Looking at the experience in Taiwan, the Supreme Court poised the masses's sharing interests against an individual's privacy, recognizing B2G data to be a priceless jovial aid, and a comprehensive database to be an essential and worthwhile public good. Respectively, an intermediate prospect that accepts models through compensation or reputational benefits is the practice of volitional data-sharing without necessarily causing it imperative-based to achieve public welfare (ibid.)²⁸. Also, the government's data cluster corresponds to sampling in executing a study emphasizing that 'in the process of sampling, one needs to be sure the samples could precisely be representative of the original population ... if we allow there are any options for the samples, would severely impact the quality of the samples' (ibid.).

The Supreme Court expressed reference to when it would be slim to permit the users to opt out of the databases for privacy safe (Tsai, 2014, at 42)²⁹. An important concern was raised about the extent of de-identification when the TNHIA lacked about safeguards for cultivated de-identification and only being answerable for handling Taiwanese residents' health data. By relying on questionable shared interests, the TNHIA ignored viable prospects for protecting privacy subjects. Some scholars acknowledged that anonymisation and de-identification would not be the ultimate assurance of privacy protection. Hereinafter, anonimisation, is the process when data cannot be associated with a specific individual, therefore, an individual cannot be identified or identifiable. Thus, data is not considered personal and does not fall within the scope of GDPR. But could be applicable to achieve irreversible de-identification. Else measures such as encryption for the data process would be relevant by using secret keys to transform it reducing the risk of misuse and keeping confidentially for a given time. Due to needs when the original data must be accessible, the transformation applied by encryption algorithms to make data reversible – decryption. Decryption provokes data to be readable, and consequently, the identification of the person is possible. Another measure is pseudomisation – the processing when sensitive data can no longer be attributed to a specific data subject without the use of additional information. Such extra details are kept apiece and are subject to technical and organizational bars operating to ensure

²⁸ Tsai, 2014, at 17: "As for thoroughly excluding specific subjects' data for the reason of respecting individuals' information privacy, it would exceed reasonableness and even become an obstacle to the realization of public interests ... If allowing the selection of the samples that are gathered, the quality of sampling result would be gravely impacted" (Translated).

²⁹ Tsai, 2014, at 42: "[I]f a few people were allowed to opt-out of the [sampling], then a majority of individuals could also ask for the same treatment based on the requirement of enforcement equality, which would further bring about the "broken window effect," and result in the unnecessary waste of the cost of data gathering" (Translated).

that sensitive data is not attributed to a pinpointed or identifiable natural person and auxiliary information is used for the identification of the individual. Although data subjects must not be competent of standing identified after the sensitive data is shared, the regulation itself stays imprecise about deidentification criteria and to what proportions deidentification is paramount. As a result, the strength of privacy is uncertain since the law has a gap in technical estimations and relies on the inner approaches of government agendas. Although, the Supreme Court in Taiwan accused data defenders of probable privacy transgressions (Tsai, 2017, at 36). Governments worldwide have opted for boosted privacy safeness that can encourage data-sharing action, likewise, the TW Organization for Economic Cooperation and Development stands for governments' commitment to enrich database safeguards. The Supreme Court roamed in the opposite direction and neglected to urge the B2G regime toward privacy guard priority for sensitive medical data safety sharing. Also, the sharing interest has poorly messed up with public purpose without urbane reasoning of doable bars.³⁰ Courts erroneously correlated public intent with shared interest likewise in Tsai, 2017, at 36, 37; however, as mentioned in Tsai, 2014, at 16 'If the defendant claimed the measures were adopted for a public purpose, whether for medical research or innovation, the courts assumed that there was a potential public interest'.

Regardless of the above lesson, for privacy safety, such projects as NSG&B shall (a) define the deidentification burden; (b) offer deidentification for sensitive types of data sets; (c) establish an opt-out mechanism; (d) introduce evaluation and criteria of shared interest and public purpose when business and government agents must estimate shared interest against individuals' privacy. Thus, a successful B2G conflicted data program should be based on three pillars: (1) a moral pillar when the data publisher should consider the privacy of data subjects; (2) a legal pillar that must respect data protection law; and (3) pragmatically pillar where public confidence must be maintained.

5. Conclusions

The B2G conflicted IoT-I-data is not only a matter related to technology but one where a legal condition is equally important. A stewardship E.U. legal model leads to commitments to build official statements about how the Data Act is highly consistent. The developed IoT-I technology significantly transformed how sensitive B2G data is shared. The distributed reliability depends not only on the calibration of hardware but also on the legal conditions for unintended sharing and system change for a prolonged B2G conflicted IoT-I-data life cycle use respectively. That poses intense challenges in fulfilling high-security standards. A factory of IoT-I products shall

³⁰ See Tsai, 2014, at 18 states that conveying data to third parties was "[f]or scholarly study. Data transfer for academic purposes, and it is for the shared interest."); At the same time, according to Tsai, 2017, at 36 the Supreme Court did not determine what "shared interest" is, and underscores that "the facility of an extensive database is significant for quantitative study."

supersede evaluation workouts with matching outcomes when such an examination is inappropriate. For this reason, a sharing governance model is needed to guarantee sustainability and long-term maintenance of safe data-setting characteristics. These governance norms confine standards and solutions into modules at design time to build complex interconnected hardware outsets and adopt the architectural approach to secure the entire hardware chain by safe data safe settings vision and support its governance along the whole IoT-I system life cycle. Still, it is essential that for B2G conflicted IoT-I-data cybersecurity traceability is considered as the primary artifact to keep track of the overall industrial goals and to link them with the corresponding conceptual indications for both innovators and the end-users. Therefore, authors go along with the legal-technical B2G system welfare eliminating and adequately reducing inherently compliant IoT-I design and confirming cybersecurity assurance about its sustainable hardware functionality and proper system sharing B2G conflicted IoT-I-data control.

The B2G conflicted IoT-I-data model lacks a practical demonstration of legal representation about how businesses can use data sharing approach and safety tools and assure privacy compliance. The research shows compliance can vary, especially when conflicting rules without preferences or conflicting facts are included; particular attention is needed to employ the most appropriate settings and provide the legal encoding that corresponds to the intended end-user depending on machinery's expressive outset and its efficiency. Therefore, a further legislative step is to adopt a B2G conflicted IoT-I-data assessment scheme for IoT-I hardware systems which is expected to protect categorized device functioning through:

- 1) Site of the market where IoT-I product is placed for operation asset;
- 2) Material and physical interchange of machinery working operations and end-users;
- 3) Statuses of data sensitivity on storage shapes.

This research's main contribution is the mitigation of the cybersecurity control problem and its assessment that increases assurance in sustainable life-cycle operation for sharing B2G conflicted IoT-I-data. The study proposes two leading solutions to control problems depending on the available dispatch IoT-I model. The central assumption is that the control laws for B2G data concerning sharing through hardware are suggested to be implemented relevantly to data-driven sensitiveness modeling. The control first step approach is to identify a B2G data set of hardware. The risk is identified straightforwardly when the IoT-I product does not designate dynamics within data sharing. Involving its technique, it is possible to assess the plant model without identifying risk from the subject and without decommissioning the plant to carry out assessment experiments. To that end, observer-based safety is an essential criterion, which can be carried out independently for the distributed IoT-I design. Specifically, a study addresses out-of-the-box configuration, a signed code, secure update, and heap memory measurements to modify inputs to an existing B2G sharing process to improve the hardware's overall performance. The second course relies on parametrizing all stabilizing controllers for a given B2G data-sharing work. This

methodology has the advantage that the machinery running functions by affine data motion in the design parameter. It means the design problem has an open-loop-like nature, which can thus measure safety performance during the data sharing switches in the hardware within default functioning relevant to IoT-I products set of conducts. A study does not provide a rigorous comparison of the modes but contrariwise that the sharing control problem in the hardware is feasible in practice, and its preservation could solve data hazards, destruction, and fragmentation, and prevent loss of its integrity.

The second contribution is privacy protection, given the sensitive nature of B2G data and certain impediments to facilitating data sharing and upholding the public interest via medical analysis. Given the sharing approach, this research has proposed that health data is subject to a review process when B2G data is used in a study as long as there is proof that it is for medical research to seek public interest. Thus, for sensitive data research, it is worth assuming whether the wide medical data may be exempted from the classic privacy rules and used for medical examination. Tsai's case reveals how the health data had been safeguarded by an encryption technique and stored in the National Health Insurance Research Database Center in this technique format which does not directly identify a specific person. And, because the risk and possible privacy harm for the key-coded data is moderately low if the data are not re-identified, it is worth reexamining whether it is necessary to apply other requirements to B2G data. This course might not increase the risk of privacy disadvantages and deliver enhanced privacy safety because the re-identification itself augments the risk of privacy disservice. The Tsai lesson benefits as a starting point and basis for NSG&B realisation for emendations to privacy.

Bibliography:

1. Annex III (2021) to the Proposal for a Regulation on Machinery products, C.O.M. (2021) 202 final.
2. Atzori, L., and others (2010) 'The Internet of Things: A Survey, 54 Computer Networks 2787, 2788–90.
3. Bulgakova, D. (2023) The Conformity of Cybersecure Hardware for Machinery Products. *Europarättslig Tidskrift*, 1/2023, 63–78. URL: <https://doi.org/10.53292/c3e75aab.f231956b>.
4. Commission (2020) 'A European strategy for data' (n 9) 15 Towards a European strategy on business-to-government data sharing for public interest: Final report prepared by the High-Level Expert Group on Business-to-Government Data Sharing (E.U.).
5. Communication (2017) 9 final and Commission, 'Towards a common European data space', Communication (2018) 232 final. The strategy has started to be implemented with the package proposals, including the Data Act.
6. Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee, and the Committee of the Regions (2020) A European strategy for data.
7. Deloitte, Open Evidence, Wik Consult, timeless, Spark, The Lisbon Council (2018) Study to support the review of Directive 2003/98/E.C. on reusing public sector information. URL: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/impact-assessment-support-study-revision-public-sector-information-directive>.

8. Directive (E.U.) 2019/1024 of the European Parliament and of the Council of 20 June 2019 on open data and the reuse of public sector information, Parliament and Council Directive 2019/1024/E.U. of 20 June 2019 on open data and the reuse of public sector information [2019] OJ L172/56.
9. European Commission (2019) S.M.E. panel consultation on B2B data-sharing principles and guidance – Report on the results. URL: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/sme-panel-consultation-b2b-data-sharing>.
10. European Commission (2022) Proposal for a Regulation of the European Parliament and the Council on harmonised rules on fair access to and use of data (Data Act).
11. European Commission (2020) Shaping Europe's digital future – Questions and Answers. URL: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/qanda_20_264.
12. European Commission (2017) Synopsis report: Consultation on the 'building a European data economy' initiative.
13. European Commission (2018) Synopsis Report – Consultation: Transformation Health and Care in the Digital Single Market.
14. European Data Portal (2020) *Analytical Report 3: Open Data and Privacy*, at 3.
15. European Data Protection Board (2020) Guidelines 3/2019 on Processing Personal Data through Video Devices, para 74, p. 18.
16. Gaba J. & Estremadura J. (2020) *Data Protection of Biometric Data and Genetic Data*, 64 (3) ATENEO LAW JOURNAL 960.
17. Gurin Joel (2014) Open Data Now: The Secret to Hot Startups, Smart Investing, Savvy Marketing, and Fast Innovation 9.
18. Ho Ming-Syuan, ShuWei ShiDai de YinSi BianJie: Yi JianBao ZiLiaoKu yu E.T.C. JiaoTong ZiLiaoKu WeiLi (2016) The Rights to Privacy in the Digital Age: The Case of the Health Insurance Research Database and the E.T.C. Traffic Database], 3 Taiwan Hum. Rts. J. 1 39, 143.
19. Pailhès, B. (2018) 'How to define and regulate 'data of general interest'?' Enjeux numériques; Richter (n 12) passim.
20. Regulation (E.U.) 2019/881 of the European Parliament and of the Council of 17 April 2019 on ENISA (the European Union Agency for Cybersecurity) and information and communications technology cybersecurity certification and repealing Regulation (E.U.) № 526/2013 (Cybersecurity Act), O.J. L 151/15.
21. The World Bank (2020) 'Unraveling Data's Gordian Knot: Enablers & Safeguards for Trusted Data Sharing in the New Economy.' 25.
22. TW, Ministry of Health & Welfare (2020) National Health Insurance Administration, National Health Insurance 2019-2020 Annual Report, 9.
23. Verhulst, S. G. and Young, A. (2018) 'How the Data That Internet Companies Collect Can Be Used for the Public Good.' Harvard Business Review.
24. World Bank (2021) 'World Development Report 2021: Data for Better Lives', 54 (Washington, DC: World Bank). doi:10.1596/978-1-4648-1600-0
Case study:
25. Taiwan, Tsai et al. v. National Health Insurance Administration (2014) 102 NianDu Su Zi № 36, Taipei GaoDeng XingZheng FaYuan which is a Taipei Administrative High Court.
26. Taiwan, Tsai et al. v. National Health Insurance Administration (2017) 106 NianDu Pan Zi № 54, ZuiGao XingZheng FaYuan which is a Supreme Administrative Court.

СХЕМА ОБМІНУ ДАНИМИ: БІЗНЕС – УРЯД

Дар'я Булгакова,

доктор філософії з міжнародного права,
дослідник, запрошений науковець кафедри права
Уппсальського Університету
orcid.org/0000-0002-8640-3622
dariabulgakova@yahoo.com

Вікторія Ступнік,

педагог-методист вищої категорії,
науковий керівник дослідницьких робіт з історії та права,
викладач
Криворізької гімназії № 91
orcid.org/0009-0006-8953-2477
vikysjakrul@gmail.com

Проблематика. Цінність Інтернету Речей полягає в механізованому зварюванні, яке обробляє конфіденційні дані в інтерфейсі реального часу. Запропонований Регламент про узгоджені правила справедливого доступу до даних і використання даних, прийнятий Комісією 23 лютого 2022 року, забезпечує бізнес-спроможність для відкритих даних, згенерованих у фабриці системи Інтернету Речей, для учасників процесу по обміну даних для публічних інтересів. Розроблений Інтернет Речей спроектований для керування просторово переміщеними людськими характеристиками, що впливають на відтворення чутливих результатів, і підтримує його фрагментацію. Дослідження визначає цю проблему в законі Європейського Союзу званого як Акт про Дані, який дозволяє його роботу, захищаючи фактичне позначення безпеки.

Мета. Дослідницька стаття має на меті вирішити питання про те, як (чутливі) дані – предмет суперечливих прав інших – можуть бути передані між бізнесом і урядом, уникаючи факторів втрати їх цілісності та досягаючи безпечних налаштувань.

Методи. Вирішення проблематики досягається за допомогою заходів, спрямованих на вторинне використання чутливих даних, ілюструючи проєкт Nordic Smart Government (NSG&B). Таким чином, автори відстоюють подібні до скандинавських транскордонні форми обміну даними, використання яких залежить від суперечливих прав інших, і, в той же час, просувають методи по запобіганню інцидентам, пов'язаними з передуючим процесом підготовки щодо передачі даних публічно. Тим самим автори роблять вклад шляхом виокремлення надійних умов обміну даними між бізнесом і урядом. Для підтвердження авторської позиції, стаття представляє дослідницький матеріал Тайванської справи Tsai та інші проти Національної Адміністрації Медичного Страхування 2014 та 2017 років щодо обміну персональними даними про здоров'я, коли головний позивач, Tsai, подав до суду з розгляду адміністративних справ позов на Національну Адміністрацію Медичного Страхування з приводу апелювання дозволу третім сторонам отримувати доступ до бази даних Національного Медичного Страхування з метою дослідження та досягнення спільних інтересів.

Результати. Відповідно, на думку авторів, представлена судова практика сприятиме практичній реалізації підходу обміну даними між бізнесом і урядом у рамках подібних проєктів, таких як NSG&B.

Висновки. Представлене дослідження встановлює ступінь вирішення чутливого характеру обміну даними в рамках IoT продуктів, головним чином в контексті відносин B2G. Автори пропонують регулювати умови, які надають пріоритет безпеці даних, цілісності та стримуванню регулянтів, а також виокремлюють потенційні наслідки для політики та регулювання, значною мірою в Європейському Союзі.

Ключові слова: B2G, конфіденційні дані, предмет конфлікту прав на дані інших, Інтернет речей, кібербезпека.

PUBLIC ADMINISTRATION IN THE FIELD OF LAND RELATIONS IN UKRAINE: TRENDS, CHALLENGES AND SOLUTIONS¹

Purpose. This paper aims at the analysis of the organizational and legal issues of the system of land public administration in Ukraine and elaboration of possible solutions for its further development.

Methods. The dialectic method was used in order to analyze the development of the system of public administration in the field of land relations in Ukraine. The method of systematic and structural analysis was used for the characteristics of the elements of the system of public administration in the field of land relations, the distribution of powers between them, and their governmental ties. Modern theoretical approaches to the system of public administration were considered on the basis of the method of critical analysis.

Results. In the first part of this paper, the legal and organizational aspects of land public administration in Ukraine have been analysed. The necessity of improvement of powers, in particular, related to land management, have been identified among current problems. The second part of this paper is devoted to the administrative procedures in the field of land relations. The collisions between the general and special laws related to administrative procedures in the field of land relations have been identified among key problems and the case law on this matter has been analyzed. In the third part of the paper the recent trends, challenges in frames of the state of martial law, and solutions have been analyzed.

Conclusions. Decentralization and digitalization were considered as the dominate trends in the public governance in the field of land relations. The distribution of powers between central bodies of executive power, as well as between central and local public authorities, the improvement of powers related to the land management, and elimination of the collisions between general and special norms on administrative procedures in the land relations were defined among necessary improvements. During the state of martial law, special mechanisms for land data protection introduced by public administration entities in Ukraine have been considered as important solutions.

Key words: public administration entities, administrative procedures, decentralization, land management, land cadaster.

¹ The work was supported by the Slovak Research and Development Agency under contract № APVV-19-0494 – “Effective land consolidation”.

Prof. Mgr.**Yuliia Vashchenko,***Dr. Habil. (Law), Ph.D.**(Law), Professor,**Professor**at the Department**of Administrative**and Environmental Law**Comenius University in**Bratislava**orcid.org/0000-0002-**5252-1997**yuliia.vashchenko@flaw.**uniba.sk***Doc. Mgr.****Liudmyla Golovko,***Ph.D. (Law), Associate**Professor,**Associate Professor**at the Department**of International Law**and International Relations**Comenius University in**Bratislava**orcid.org/0000-0002-**3742-2827**liudmyla.golovko@flaw.**uniba.sk***1. Introduction**

The land is defined among the objects of the right of property of the People of Ukraine (Art. 13 of the Constitution of Ukraine (Konstitutsia Ukrainy, 1996)). The effective use of land resources and full realization of the right of property to land is Not possible without the efficient system of public administration.

In the recent years, significant changes took place in the field of legal regulation of land relations. The agricultural land market was opened on 01.07.2021 that led to both opportunities and challenges. Decentralization of public administration functions and digitalization became the dominated trends.

Full-scale aggression of the Russian Federation against Ukraine influences the land sector and requires adequate decisions from public authorities, in particular related to the protection of the State Land Cadaster data.

Some legal issues of public administration in the field of land relations were explored by Ukrainian scholars. Legal issues of land relations are elaborated by the representatives of the Land and Agrarian Law science (e.g., Miroshnychenko, 2009) and Administrative Law Science (e.g., Melnyk and Bevzenko, 2014; Bevzenko, 2015). Okhotnikova, O. (Okhotnikova, 2019) analyzed the international experience of public administration of land management and suggested improvements on the distribution of powers between public administration entities. Nezhevelo, V., Piddubny, O. (Nezhevelo and Piddubny, 2020) analyzed some international and Ukrainian experience in the public administration in the field of land relations and supported the idea on minimization of discretionary powers of public authorities in order to minimize risks of corruption. Kozhurina, V. (Kozhurina, 2021) stresses the importance of adequate distribution of powers between public authorities on governance of land resources and the role of civil society in these processes.

In this paper, the authors analyze the current state of the system of the public administration in the field of land relations (the land public administration) in Ukraine, with consideration of recent changes, the main administrative procedures used by public administration entities in this field, modern trends, challenges, and express authors positions on possible solutions.

For the purpose of this research, a range of scientific methods were used. In particular, the dialectic method was used in order to analyze the development of system of public administration in the field of land relations in Ukraine. The method of systematic and structural analysis was used for the purposes of characteristics of the elements of the system of public administration in the field of land relations, the distribution of powers between them, and their governmental ties. Modern theoretical approaches to the system of public administration were considered on the basis of the method of critical analysis.

2. The system of land public administration in Ukraine

The functions of land public administration in Ukraine are performed by bodies of executive power and other public administration entities on the basis of delegated powers (e.g., bodies of local self-government and private persons).

The legal basis for the system of land public administration has been formed by the Verkhovna Rada of Ukraine and consists of the Constitution of Ukraine and other laws and regulations, in particular: Land Code of Ukraine, Laws of Ukraine on Land Management, Topographic-geodesic and Cartographic Activity, Regulation of Construction Activity, State Control over the Land Use and Protection, State Land Cadaster, Land Assessment, and Land Rent.

The system of bodies of executive power in the field of land relations is organized at the following levels: highest, central, republican, and local.

The highest level is represented by the Cabinet of Ministers of Ukraine (Government of Ukraine, GoU) that is responsible for the realization of the state land policy of Ukraine, in particular, for organization of state land cadaster functioning, state control over the organization of land use and protection and organization of land management (Art. 13 of the Land Code of Ukraine), realization of the state policy in the field of land use and protection, encouragement of the realization of state programs on land use and protection, legal regulation in the field of land management (Art. 10 of the Law of Ukraine “On Land Management”).

The GoU established the following central bodies of executive power in the field of land relations and coordinates their activities:

- Ministry for Agrarian Policy and Food of Ukraine (MinAgroPolicy),
- State Service of Ukraine for Geodesy, Cartography and Cadaster (StateGeoCadaster).

The MinAgroPolicy is a central body of executive power responsible for the development of the state policy in the field of land relations and organization of its realization. The Ministry is the sole body according to the decision-making procedure established by the Law of Ukraine “On Central Bodies of Executive Power”. The powers of the MinAgroPolicy are stipulated by laws and specified in the Regulation on the Ministry for Agrarian Policy and Food of Ukraine (Polozhennia pro Ministerstvo Agrarnoi Polityky ta Prodovolstva Ukrainy, 2021). In particular, the MinAgroPolicy is responsible for the development, approval, assessment, review, amending, and cancellation of the standards in the field of land management

and protection, organization of land management, development and realization of state and regional programmes in the field of land management, organization and encouragement of monitoring of land relations.

Whereas the MinAgroPolicy is mostly responsible for the development of the state policy in the field of land relations and organization of its realization, the majority of functions of its realization belong to the StateGeoCadastrer. This authority has a status of other central body of executive power (according to the system of central bodies of executive power established by the Law of Ukraine “On Central Bodies of Executive Power”) and it is established in the organizationally-legal form of a service.

The Constitution of Ukraine and laws of Ukraine, regulations of the President of Ukraine, the Verkhovna Rada of Ukraine, and the Cabinet of Ministers of Ukraine, other legal acts constitute the legal basis for the StateGeoCadastrer. The powers of the StateGeoCadastrer are stipulated by laws and specified in the Regulation on State Service of Ukraine for Geodesy, Cartography and Cadaster (Polozhennia pro Dergavnu Sluzhbu Ukrajinny z pytan geodezii, kartografii ta kadastru Ukrajinny, 2015). The chairperson of the StateGeoCadastrer is appointed and dismissed by the Cabinet of Ministers of Ukraine. This authority is coordinated and determined by the Cabinet of Ministers of Ukraine via the Minister for Agrarian Policy and Food of Ukraine. Whereas the MinAgroPolicy is directly represented in the GoU by its chairperson – the Minister, the StateGeoCadastrer is represented in the GoU also by this Minister, Not by its chairperson.

The StateGeoCadastrer conducts the state geodesic supervision over the topographic and geodesic, and cartographic activity, performs improvement measures regarding the records maintaining and preparation of reports on regulation of the land relations, land use and protection, and development of Eco network. The StateGeoCadastrer organizes and controls the use and protection of lands of all categories and forms of ownership.

According to the Law of Ukraine “On State Land Cadaster” the StateGeoCadastrer established the public enterprise “State Land Cadastral Center” which performs the functions of the administrator of the State Land Cadaster. It acts on the basis of the legislation and the statute (Statut Derzhavnoho centru zemelnoho kadastru, 2018).

The republican level (at the level of the Autonomous Republic of Crimea (ARC)) of the public administration in the field of land relations is represented by the Verkhovna Rada of the ARC (a representative authority) and the Council of Ministers of the ARC (a body of executive power).

At the local level, land management powers are divided between the local state administrations (local bodies of executive power) and local self-government bodies. Their powers in this field are stipulated by general laws (primarily, the Laws of Ukraine “On Local State Administrations” and “On Local Self-Governance”) and special laws in the field of land relations.

Also, the important role in the realization of functions of land public administration play self-regulated organizations in the fields of land management and topographic, geodesic and cartographic activity. Such self-regulated organizations, e.g., in the field of land management, define the rules of entrepreneurial and professional activity that are legally binding for their members, perform control over the fulfilment of legislative norms, norms and rules of land management, adequate quality of the land management documentation prepared by certified engineers-land managers – their members, participate in the procedures of examination of future certified engineers-land managers, etc. The status of the self-regulated organization is designated by the StateGeoCadastral according to the legislation, in particular, the Procedure on the Recognition of the Status of Self-regulatory organizations in the field of land management and in the field of topographic and geodesic and cartographic activity (Poriadok vyznannia statusu semoregulivnyh organizacii u sferi zemleustroyu ta u sferi topografo-geodezycnoi i kartografichnoi diyal'nosti, 2013).

It should be noticed that some Ukrainian scholars and practitioners express the opinion that the system of public administration in the field of land relations needs to be enhanced, in particular, in part of the distribution of powers between different public authorities. Thus, Okhotnikova, O. (Okhotnikova, 2019), makes conclusions about the overlapping the powers of MinAgroPolicy and StateGeoCadastral in the field of land management and suggests to establish a specialized public authority responsible for land management. We support the necessity of improvement of Ukrainian legislation regarding the powers of the public authorities related to land management in order to avoid competence disputes, however, in our opinion, it can be done within the current system of public authorities, without the establishment of additional authority.

3. Administrative procedures in the field of land relations in Ukraine

There are different administrative procedures that are used by land public administration entities, e.g.: regulatory procedures (issuing legal acts by authorized public bodies), service procedures (registration, certification, permission, approval of the land management project, etc.), control (supervisory) procedures (e.g., state control over the land use and protection, supervision over the land management), sanctioning procedures (e.g., the StateGeoCadastral prepares infringement Notices on administrative offences and conducts hearings of cases on administrative offences), monitoring procedures (e.g., land capacity monitoring).

The administrative procedures in Ukraine are regulated by general laws that stipulate the unified principles of certain types of administrative procedures, and by special laws that establish the peculiarities of administrative procedures in certain spheres of relations. The Law on Administrative Procedure (Zakon Ukraïny "Pro administratyvnu proceduru", 2022) enters into force on 15th of December 2023. Its provisions will be applicable also to the land administrative procedures.

As to the regulatory procedures, the GoU plays a significant role in by-law legal regulation of land relations. In particular, it approves the model agreement on land

management project preparation on allocation of a land plot (Art. 123 of the Land Code of Ukraine), land inventory procedure (Art. 35 of the Law of Ukraine “On Land Management”), land assessment methodology (Art. 38 of the Law of Ukraine “On Land Management”), state land cadaster procedure (Art. 5 of the Law of Ukraine “On State Land Cadaster”).

Only MinAgroPolicy, among other central bodies of executive power, is responsible for legal regulation in the field of land relations. The StateGeoCadaster does not have such powers; however, it is responsible for the drafting the legal and technical documents, state standards, norms and rules in the field of land relations, drafting the standards and technical regulations in the field of the State Land Cadaster, regulations on establishment and updating the cartographic materials, cadaster classificatory, guidelines, and data bases, normative and technical documentations related to geodesy, cartography, and geoinformation systems. MinAgroPolicy approves the annual work plan of the StateGeoCadaster that includes the drafting activity (e.g., Plan roboty Dergavnoi Sluzhby Ukrajin y z pytan’ geodezii, kartografii ta kadastru na 2023 rik, 2022).

Rendering administrative services in the field of land relations constitute a significant part of the powers of public administration entities in Ukraine. Via the mechanism of administrative services, the private persons can realize their rights and legal interests related to use of land. Legal relations on rendering administrative services in the field of land are regulated by general laws (in particular, Law of Ukraine “On Administrative Services”) and special laws that regulate land relations. In particular, StateGeoCadaster provides such administrative services as state registration of the land parcel with issuing the excerpt from the State land cadaster, includes data on a land parcel to the State land cadaster with issuing the excerpt. Private persons can find all necessary information related to the administrative services in the information cards presented on the official web dia.ua (Zemlia ta ekologia).

Certification of the engineers-land managers can be provided as an example of the certification procedures in the field of land relations that are conducted by the StateGeoCadaster. This certification procedure is regulated by the Law of Ukraine “On Land Management” and Procedure on the Work of the Qualification Commission, issuing and annulling the qualification certificate of engineers-land managers (Poriadok roboty Kvalifikacijnoi komisii, vydachi ta anulyuvannia kvalifikacijnoho sertyfikata inzhenera-geodezista, 2021).

Supervision/control procedures of public administration entities in the field of land relations are applied at different levels and conducted by different authorities. In particular, the GoU is responsible for the organization of state control over the land use and protection (Art. 13 of the Land Code of Ukraine), the StateGeoCadaster – for organization and realization of this control (Art. 15-1 of the Land Code of Ukraine), the Council of Ministers of the Autonomous Republic of Crimea – for coordination of this control activity (Art. 16 of the Land Code of Ukraine), whereas

the powers to conduct this type of control are distributed between different public authorities – the executive bodies of Kyiv and Sevastopol city councils conducts (Art. 9 of the Land Code of Ukraine), executive bodies of village, town, and city councils (Art. 12 of the Land Code of Ukraine). The sphere of the state control over the land use and protection is one of the objects for decentralization in the field of land relations, that will be characterized later in this paper.

Sanctioning procedures in the field of land relations are regulated, in particular, by the Land Code of Ukraine and the Code of Ukraine on Administrative Violations. State inspectors in issues of the control over the land use and protection prepare infringement notices on administrative offences and submit requests on elimination of offences (Art. 144 of the Land Code of Ukraine (Zemel'ny kodeks Ukrainy, 2002). The StateGeoCadastr considers cases on administrative violations in the field of land relations according to Art. 242-2 of the Code of Ukraine on Administrative Violations (Kodeks Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia, 1984).

Monitoring of land capacity can be provided as an example of the monitoring procedures in the field of land. According to Art. 5 of the Law of Ukraine “On State Control over the Land Use and Protection” (Zakon Ukrainy “Pro derzhavny control za vykorystanniam ta okhoronou zemel'”, 2003) monitoring of agricultural land capacity is conducted by the MinAgroPolicy. The StateGeoCadastr also participates in this monitoring procedure (Art. 8 of the above-mentioned Law).

In some cases, there are collisions between general and special laws that regulate administrative procedures in the field of land relations. In such cases courts decide on the issue. In particular, one of the recent cases is related to the correlation of the Law of Ukraine “On General Framework for State Supervision (Control) in the Sphere of Economic Activity” (general law) and the Law of Ukraine “On State Control over the Land Use and Protection” (special law). In the case in question, the farming enterprise challenged in the court the control measures of the state inspectors of the StateGeoCadastr regarding the fulfilment of the legislation on land use and protection. The state inspectors defined that the complainant used the land parcel without necessary permission and requested to leave the land parcel. Such control actions were conducted in the format of inspections which, in the opinion of the complainant, are subject to the Law of Ukraine “On General Framework for State Supervision (Control) in the Sphere of Economic Activity”, and its Norms were not fulfilled. However, courts of the first and appeal instances dismissed the claim. The Supreme Court, as a cassation court, in its judgement (Postanova Verkhovnoho Sudu, 2022) decided that in this case the Law of Ukraine “On State Control over the Land Use and Protection” shall be applicable to the legal relations of the state control over the land use and protection in the cases of publicly-owned land parcels, but Not the Law of Ukraine “On General Framework of State Supervision (Control) in the Sphere of Economic Relations”, taking into consideration that the object of the inspection was the fact of usage of the land parcel without necessary permission (violation of the legislation on land use and protection), but not an economic activity

of the farming enterprise. This judgement of the Supreme Court is a very significant precedent in the consideration of conflicts of norms of general and special laws related to supervision/control administrative procedure.

4. Recent trends, challenges and developments in the system of public administration in the field of land relations

In the recent years, important reforms in the field of the land public administration have been started, including digitalization and decentralization (deregulation).

Digitalization aims, in particular, at optimization of activities of public administration entities, improvement of accessibility of administrative services for private persons, and the elimination of corruption risks. In particular, electronic services provided by the StateGeoCadaster include: services available after authorization in the electronic cabinet (e.g., data of the state land Cadaster, provision of the information on a property right subject in the state land Cadaster), services available without authorization (e.g., issuing the excerpt from the State register of certified engineers-geodesists), and services for the certified engineers-land managers) (Elektronni servisny zemelnoho kadastru).

Decentralization means the transition of powers (in particular, control/supervision powers) from the central bodies of executive power to the local authorities. It should be noticed that in Ukrainian legislation and legal doctrine of land law the terms “decentralization” and “deregulation” are often used as synonyms. However, in our opinion, “deregulation” should be understood as a switch from state regulation of certain relations to its elimination, whereas “decentralization” does not usually lead to elimination of regulation, rather to changes in its levels – from the central to the local.

In 2021, changes were made in the land legislation of Ukraine (Zakon Ukrainy “Pro vnesennia zmin do deyakyh zakonodavchyh aktriv Ukrainy shchodo vdoskonalennia systemy upravlinnia ta dereguliacii u sferi zemelnykh vidnosyn”, 2021). In accordance with changes to the Land Code of Ukraine the state control over the land use and protection also is conducted by the executive bodies of the village, town, and city councils. In order to obtain such control powers such local authorities shall make a respective decision (Art. 188 of the Land Code of Ukraine). As to the issues related to the moment transfer of powers from the StateGeoCadaster to the local authorities the case law of the Supreme Court should be taken into consideration. In particular, in case № 280/717/19 on the dispute to the rejection in the approval of the land management project decided that the local council became a legal successor of the StateGeoCadaster in such relations taken into consideration that the abovementioned legislative changes came into force by the moment when the decision of the court of appeal came into effect (Postanova Verkhovnoho Sudu, 2023). However, such changes cannot be considered as a pure decentralization, because it does not mean that the StateGeoCadaster has no control powers in this field anymore. Such powers of the StateGeoCadaster are stipulated both by the Land Code of Ukraine and by the special Law of Ukraine “On State Control over Land Use and Protection”.

In 2023, the StateGeoCadastr was provided with some new powers (Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy “Pro zminy do Polozhennia pro Derzhavnu Sluzhbu Ukrainy z pytan’ geodezii, kartografii ta kadastru ta vyznannia takoyu, shcho vtratyla chynnist’, posta№vy Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 12 veresnia 2018 r. № 727”, 2023). In particular, the StateGeoCadastr designates and organizes the activity of the administrator of the national geoportal, designates the administrator of geoportals of the State geodesic network and the topographic data base, and the administrator of the State cartographic and geodesic fund of Ukraine; encourages the organization of formation and maintenance of the State cartographic and geodesic fund of Ukraine; provides the status of the self-government organizations in the field of land management and topographic and geodesic and cartographic activity; conducts the public monitoring of land relations, in particular, monitoring of the land market; brings an action before the court on recognition of the agreements concluded with violations of the legal procedures of sale, rent, gift, mortgage, or exchange of publicly- or communally-owned land parcels as invalid.

At the same time, the supervision over the land management, state control over the losses of agricultural production, provision of the recommendations regarding the use of costs transferred as compensations of losses of agricultural production, and bringing an action before the court regarding the compensation of losses of agricultural production were excluded from the powers of the StateGeoCadastr by the abovementioned Regulation. Also, Regulation of the Cabinet of Ministers of Ukraine “On Approval of the Criteria that are Basis for the Economic Activity Risk Assessment in the Field of Land Relations and for the definition of the periodicity of planned state supervision (control) actions” of 12 September 2018 № 727 was revoked because of exclusion from the powers of the StateGeoCadastr. Such changes can be explained by lack of necessity in such type of additional supervision, because the StateGeoCadastr can supervise the fulfilment of the legislation on land management via the mechanisms of supervision of professional activity of the engineers-land managers, in particular, via the complaint procedure conducted by the Qualification Commission that was mentioned above. However, the function of the supervision over land management still belongs to the central body of executive power that realizes the state policy in the field of land relations and land management (which is currently the StateGeoCadastr) in accordance with the Law of Ukraine “On Land Management” (Art. 14, part 1, p. “ж”) (Zakon Ukrainy “Pro zemleustriy”, 2003). Therefore, appropriate changes shall be made to this Law.

Due to the full-scale aggression of the Russian Federation against Ukraine the land public administration has to develop appropriate measures aimed at the protection of the rights and legal interests in the field of land relations. In particular, the State Land Cadaster in Ukraine in frames of the state of martial law is functioning with peculiarities established by Regulation of the Cabinet of Minister of Ukraine of 07.05.2022 № 564 “On certain issues of maintaining and functioning of the State Land Cadaster in frames of the state of martial law” (Postanova Kabinetu Ministriv

Ukrainy “Deyaki pytannia vedennia ta funkcionuvannia Derzhavnoho zemel’noho kadastru v umovah voyennoho stanu”, 2022). This Regulation (with changes made by Regulation of the GoU № 469 of 09.05.2023) aims at the establishment of conditions necessary for the renovation of functioning the State Land Cadaster in frames of the state of martial law, introduction of mechanisms for the protection of the State Land Cadaster data from the unauthorized interventions by the third parties, public and private rights and legal interests during the access to the State Land Cadaster. In particular, such peculiarities include the limited list of the state cadaster registrars who can execute powers, data from the State Land Cadaster is not published, public cadaster card does not function, only defined state registrars, certified engineers-land managers, certified engineers-geodesists can use the data, excerpts, copies, map extracts are not provided.

5. Conclusions

Land resources is a national wealth of Ukraine. Adequate realization of people’s property right to land and efficient functioning of agricultural sector of economy requires effective system of public administration that follows the principles of good governance.

In Ukraine, the functions of public administering in the field of land relations, in particular, land management, land use and protection are distributed between public administration entities at different levels: highest, central, republican, and local. The system of land public administration is represented by the bodies of executive power (the Cabinet of Ministers of Ukraine, the Ministry for Agricultural Policy and Food of Ukraine, the State Service of Ukraine for Geodesy, Cartography and Cadaster, bodies of executive power of the Autonomous Republic of Crimea, local bodies of executive power), local self-government authorities and other subjects of public administration in frames of delegated powers.

The main legal framework for the organization and functioning of the land public administration has been approved in Ukraine and consists of general legal acts (e.g., status laws on the Cabinet of Ministers of Ukraine, on central bodies of executive power, on local state administrations, on local self-government, on administrative procedure, on administrative services, etc.) and special legal acts that regulate land relations.

In recent years, decentralization/deregulation, and digitalization are among topical trends in the development of the land public administration in Ukraine. Due to decentralization/deregulation reforms local authorities were empowered with certain public administering functions that previously were allocated at the central level. Digitalization of the land public administration, in particular, the introduction of electronic administrative services aims at improvement of accessibility of administrative services provided by the land administration for private persons and elimination of risks of corruption.

Despite significant progressive changes in the system of land public administration in Ukraine, there is a room for improvement, in particular concerning the distribution

of powers between central bodies of executive power, as well as between central and local public authorities, and elimination of the collisions between general and special norms on administrative procedures in land relations.

The legal issues of the involvement of civil society institutions in the decision-making and control/supervision procedures of the land public administration, the peculiarities of the legal status of self-regulated professional institutions of certified engineers-land managers can be defined as perspective directions for the future scientific research.

Bibliography:

1. Бевзенко В.М. Адміністративно-земельне право України : навчальний посібник. Київ : Алерта, 2015. 180 с.
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 р. *Відомості Верховної Ради Української РСР*. 1984. Додаток № 515. Ст. 1122.
3. Конституція України від 28 червня 1996 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
4. Кожуріна В.М. Питання взаємодії суб'єктів публічного управління земельними ресурсами територіальної громади. *Державне будівництво*. 2021. № 1/2021. URL: <https://periodicals.karazin.ua/db/article/view/19204/17487> (дата звернення 30.10.2023).
5. Мельник Р.С., Бевзенко В.М. Загальне адміністративне право : навч. посіб. / за заг. Ред. Р.С. Мельника. Київ : Ваїте, 2014. 376 с.
6. Мірошниченко А.М. Земельне право України : підручник. Київ : Алерта, КНТ, ЦУЛ, 2009. 712 с.
7. Нежевело В.В., Піддубний О.Ю. Публічне адміністрування у сфері землекористування та охорони земель: поняття, зарубіжний досвід та сучасний стан в Україні. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2020. № 9/2020. С. 164–167. URL: http://lsej.org.ua/9_2020/41.pdf (дата звернення: 30.10.2023)
8. Охотнікова О.М. Публічне адміністрування землеустрою в Україні: проблеми та шляхи їх вирішення. *Часопис Київського університету права*. 2019. № 2019/3. С. 103–108.
9. План роботи на 2023 рік Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру, затверджений наказом Міністра аграрної політики та продовольства України 20.12.2022 р. URL: <http://surl.li/jdhin> (дата звернення: 30.10.2023).
10. Положення про Державну службу України з питань геодезії, картографії та кадастру, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 14.12.2015 № 15. *Урядовий кур'єр*. 27.01.2015. № 14.
11. Положення про Міністерство аграрної політики та продовольства України, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 17.02.2021 р. № 124. *Урядовий кур'єр*. 20.02.2021. № 35.
12. Порядок роботи Кваліфікаційної комісії, видачі та анулювання кваліфікаційного сертифіката інженера-геодезиста, затверджений наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 27.10.2021 № 317. *Офіційний вісник України*. 21.12.2021. № 97. С. 276. Ст. 6326.
13. Порядок визнання статусу саморегульовної організації у сфері землеустрою та у сфері топографо-геодезичної і картографічної діяльності, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 05.06.2013. № 398. *Урядовий кур'єр*. 20.06.2013. № 110.
14. Постанова Кабінету Міністрів України «Деякі питання ведення та функціонування Державного земельного кадастру в умовах воєнного стану» від 07.05.2022 р. № 564. *Урядовий кур'єр*. 14.05.2022. № 109.

15. Постанова Кабінету Міністрів України «Про зміни до Положення про Державну службу України з питань геодезії, картографії та кадастру та визнання такою, що втратила чинність, постанови Кабінету Міністрів України від 12.09.2018 р. № 727» від 24.02.2023 р. № 164. *Урядовий кур'єр*. 01.03.2023. № 42.

16. Постанова Верховного Суду від 25.05.2022 р. у справі № 120/1196/19а. URL: <https://reustr.court.gov.ua/Review/104466891> (дата звернення 30.10.2023).

17. Постанова Верховного Суду від 7 серпня 2023 р. у справі № 280/717/19. URL: <https://reustr.court.gov.ua/Review/112672099> (дата звернення: 30.10.2023).

18. Статут Державного центру земельного кадастру, затверджений наказом Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру від 22.10.2018 р. № 164. URL: <http://dzk.gov.ua/wp-content/uploads/2018/10/Statut-TSentru-DZK-vid-22.10.2018-164.pdf> (дата звернення: 30.10.2023).

19. Про адміністративні послуги : Закон України від 6 вересня 2012 р. № 5203-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 32. Ст. 409.

20. Про адміністративну процедуру : Закон України від 17 лютого 2022 р. № 2073-IX. *Голос України*. 2022. № 123.

21. Про центральні органи виконавчої влади : Закон України від 17 березня 2011. № 3166- VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 38. Ст. 385.

22. Про державний контроль за використанням та охороною земель: Закон України від 19 червня 2003 р. № 963-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 39. Ст. 350.

23. Про державний земельний кадастр : Закон України від 7 липня 2011 р. № 3613-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2012. № 8. Ст. 61.

24. Про Кабінет Міністрів України : Закон України від 27 лютого 2014 р. № 794-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 13. Ст. 222.

25. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21 травня 1997 р. № 280/97-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1997. № 24. Ст. 170.

26. Про місцеві державні адміністрації : Закон України від 9 квітня 1999 р. № 586-XIV. *Відомості Верховної Ради України*. 1999. № 20-21. Ст. 190.

27. Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності : Закон України від 5 квітня 2007 р. № 877-V. *Відомості Верховної Ради України*. 2007. № 29. Ст. 389.

28. Про Раду Міністрів Автономної Республіки Крим: Закон України від 16 червня 2011 р. № 3530-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2012. № 2-3. Ст. 3.

29. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення системи управління та дерегуляції у сфері земельних відносин: Закон України від 28 квітня 2021 р. № 1423-IX. *Голос України*. 26.05.2021 р. № 96.

30. Про землеустрій : Закон України від 22 травня 2003 р. № 858-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 36. Ст. 282.

31. Земельний кодекс України від 25 жовтня 2002 р. № 2768-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2002. № 3-4. Ст. 27.

References:

1. Bevzenko, V. (2015). *Administrativno-zemelne pravo Ukrainy* [Administrative and Land Law of Ukraine], Kyiv, Alerta, 2015, 180 p. [in Ukrainian].

2. *Kodeks Ukrainy pro administrativni pravoporushennia* (1984) [Code of Ukraine on Administrative Offences]. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainjskoï RSR*, 1984, dodatok do № 515, st. 1122.

3. Konstytutsia Ukrainy (1996). [Constitution of Ukraine] of 28 June 1996. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 1996, № 30, st. 141 [in Ukrainian].
4. Kozhurina, V. (2021). Pytannia vzayemodii subjektiv publichnoho upravlinnia zemelnymy resursamy terytorialnoji hromady [Issues of Interaction of Subjects of Public Management of the Territorial Community Land Resources]. *Derzhavne budivnytstvo*, № 1/2021. Retrieved from: <https://periodicals.karazin.ua/db/article/view/19204/17487> (accessed on 30.10.2023) [in Ukrainian].
5. Melnyk, R., Bevzenko, V. (2014). *Zahal'ne administratyvne pravo* [General administrative law: a textbook / edited by Melnyk, R., 2014, Baire, 376 p. [in Ukrainian].
6. Miroshnichenko, A. (2009). *Zemelne pravo Ukrainy* [Land Law of Ukraine]. Kyiv, Alerta, KNT, TSUL, 2009, 712 p. [in Ukrainian].
7. Nezhevelo, V., Piddubny, O. (2020). Publichne administruvannya u sferi zemlekorystuvannya ta ochorony zemel: ponniattia, zarubigny dosvid ta suchasny stan v Ukraini [Public Administration in the Field of Land Use and Land Protection: Concepts, Foreign Experience and Current Situation in Ukraine]. *Yurydychny naukovy elektronny zhurnal*, № 9/2020, pp. 164-167. Retrieved from: http://lsej.org.ua/9_2020/41.pdf (accessed on 30.10.2023) [in Ukrainian].
8. Okhotnikova, O. (2019). Publichne administruvannya zemleustroyu v Ukraini problemy ta shliachy ich vyrishennia [Public Administration of Land Management: Problems and Solutions]. *Chasopys Kyivs'kogo Universytetu Prava*, 2019/3, pp. 103-108 [in Ukrainian].
9. Plan roboty Dergavnoi Sluzhby Ukrainy z pytan' geodezii, kartografii ta kadastru na 2023 rik (2022). [Work plan for 2023 of the StateGeoCadaster approved by the Minister for Agrarian Policy and Food of Ukraine] on 20.12.2022. Retrieved from: <http://surl.li/jdhin> (accessed on 30.10.2023) [in Ukrainian].
10. Polozhennia pro Dergavnu Sluzhbu Ukrainy z pytan' geodezii, kartografii ta kadastru Ukrainy (2015). [Regulation on the State Service of Ukraine for Geodesy, Cartography and Cadaster approved by Regulation of the Cabinet of Ministers of Ukraine] of 14 December 2015 № 15. *Uriadovy kurjer*, 27.01.2015, № 14 [in Ukrainian].
11. Polozhennia pro Ministersto Agrarnoi Polityky ta Prodovolstva Ukrainy (2021). [Regulation on the Ministry for Agrarian Policy and Food of Ukraine approved by Regulation of the GoU] of 17 February 2021 № 124. *Uriadovy kurjer*, 20.02.2021, № 35 [in Ukrainian].
12. Poriadok roboty Kvalifikacijnoi komisii, vydachi ta anulyuvannya kvalifikacijnoho sertyfikata inzhenera-geodezista (2021). [Procedure on the Work of the Qualification Commission, issuing and annulling the qualification certificate of engineers-land managers approved by Order of the MinAgroPolicy] № 317 of 27 October 2021. *Oficijny visnyk Ukrainy*, 21.12.2021, № 97, p. 276, St. 6326 [in Ukrainian].
13. Poriadok vyznannia statusu semoregulivnyh organizacii u sferi zemleustroyu ta u sferi topografo-geodezychnoi i kartografichnoi diyal'nosti (2013). [Procedure on the Recognition of the Status of Self-regulatory organizations in the field of land management and in the field of topographic and geodesic and cartographic activity approved by Regulation of the Cabinet of Ministers of Ukraine] of 05.06.2013 № 398. *Uriadovy kurjer*, 20.06.2013 № 110 [in Ukrainian].
14. PostaNova Kabinetu Ministriv Ukrainy "Deyaki pytannia vedennia ta funkcionuvannia Derzhavnogo zemel'noho kadastru v umovah voyennoho stanu" (2022). [Regulation of the Cabinet of Minister of Ukraine of 07.05.2022 № 564 "On certain issues of maintaining and functioning of the State Land Cadaster in frames of the state of martial law"]. *Uriadovy kurjer*, 14.05.2022 № 109 [in Ukrainian].
15. PostaNova Kabinetu Ministriv Ukrainy "Pro zminy do Polozhennia pro Derzhavnu Sluzhbu Ukrainy z pytan' geodezii, kartografii ta kadastru ta vyznannia takoyu, shcho vtratyla chynnist", postanovy Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 12 veresnia 2018 r. № 727" (2023). [Regulation of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On amendments to the Regulation on the

State Service of Ukraine for Geodesy, Cartography and Cadaster and revocation of Regulation of the Cabinet of Ministers of Ukraine of 12 September 2018 № 727” of 24 February 2023 №164. *Uriadovy kurjer*, 01.03.2023, № 42 [in Ukrainian].

16. Postanова Verkhovnoho Sudu (2022). [Judgement of the Supreme Court] of 25.05.2022 in case № 120/1196/19a. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/104466891> (accessed on 30.10.2023) [in Ukrainian].

17. Postanova Verkhovnoho Sudu (2023). [Judgement of the Supreme Court] of 7 August 2023 in case № 280/717/19. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/112672099> (accessed on 30.10.2023) [in Ukrainian].

18. Statut Derzhavnoho centru zemelnogo kadastru (2018). [Statute of the State Land Cadastral Center approved by Order of the StateGeoCadaster] of 22.10.2018 № 164. Retrieved from: <http://dzk.gov.ua/wp-content/uploads/2018/10/Statut-TSentru-DZK-vid-22.10.2018-164.pdf> (accessed on 30.10.2023) [in Ukrainian].

19. Zakon Ukrainy “Pro administrativni poslugy” (2012). [Law of Ukraine “On Administrative Services”] of 6 September 2012 № 5203-VI. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 2013, № 32, St. 409 [in Ukrainian].

20. Zakon Ukrainy “Pro administrativnu proceduru” (2022). [Law of Ukraine “On Administrative Procedure”] of 17 February 2022 № 2073-IX. *Golos Ukrainy*, 2022, № 123 [in Ukrainian].

21. Zakon Ukrainy “Pro central’ni organy vykonavchoji vlady” (2011). [Law of Ukraine “On Central Bodies of Executive Power”] of 17 March 2011 № 3166-VI. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 2011, № 38, St. 385 [in Ukrainian].

22. Zakon Ukrainy “Pro derzhavny control za vykorystanniam ta okhoroною zemel’” (2003). [Law of Ukraine “On State Control over the Land Use and Protection”] of 19 June 2003 № 963-IV. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 2003, № 39, St. 350 [in Ukrainian].

23. Zakon Ukrainy “Pro derzhavny zemelny kadastr” (2011). [Law of Ukraine “On State Land Cadaster”] of 7 July 2011 № 3613-VI. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 2012, № 8, st. 61 [in Ukrainian].

24. Zakon Ukrainy “Pro Kabinet Ministriv Ukrainy” (2014). [Law of Ukraine “On Cabinet of Ministers of Ukraine”] of 27 February 2014 № 794-VII. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 2014, № 13, st. 222 [in Ukrainian].

25. Zakon Ukrainy “Pro mistzeve samovriaduvannia v Ukraini” (1997). [Law of Ukraine “On Local Self-governance in Ukraine”] of 21 May 1997 № 280/97-BP. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 1997, № 24, st. 170 [in Ukrainian].

26. Zakon Ukrainy “Pro mistzevi dergavni administratsii” (1999). [Law of Ukraine “On Local State Administrations”] of 9 April 1999 № 586-XIV. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 1999, № 20-21, st. 190 [in Ukrainian].

27. Zakon Ukrainy “Pro osnėvni zasady derzhavnoho nahl’adu (kontroly) u sferi hospodarskoji dialnosti” (2007). [Law of Ukraine “On General Framework for State Supervision (Control) in the Sphere of Economic Activity”] of 5 April 2007 №877-V. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 2007, № 29, st. 389 [in Ukrainian].

28. Zakon Ukrainy “Pro Radu Ministriv Avtonomnoji Respubliky Krym” (2011). [Law of Ukraine “On the Council of Ministers of the Autonomous Republic of Crimea”] of 16 June 2011 № 3530-VI. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 2012, № 2-3, st. 3 [in Ukrainian].

29. Zakon Ukrainy “Pro vnesennia zmin do deyakyh zakonodavchyh akviv Ukrainy shchodo vdoskonalennia systemy upravlinnia ta dereguliacii u sferi zemelnych vidnosyn” (2021). [Law of Ukraine “On Amendments to Certain Legal Acts of Ukraine on Improvement of the Governance System and Deregulation in the Field of Land Relations”] № 1423-IX of 28.04.2021. *Golos Ukrainy*, 26.05.2021, № 96 [in Ukrainian].

30. Zakon Ukrainy “Pro zemleustriy” (2003). [Law of Ukraine “On Land Management”] of 22 May 2003 № 858-IV. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 2003, № 36, St. 282 [in Ukrainian].

31. Zemel’ny kodeks Ukrainy (2002) [Land Code of Ukraine] of 25 October 2002 № 2768-III. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 2002, № 3-4, st. 27 [in Ukrainian].

ПУБЛІЧНА АДМІНІСТРАЦІЯ У СФЕРІ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ: ТЕНДЕНЦІЇ, ВИКЛИКИ ТА РІШЕННЯ

проф. маг. Юлія Ващенко,

доктор філософії (право), професор,
професор кафедри адміністративного права та екологічного права
Університету Коменського у Братиславі
orcid.org/0000-0002-5252-1997
yuliia.vashchenko@flaw.uniba.sk

доц. маг. Людмила Головка,

доктор філософії (право), доцент,
доцент кафедри міжнародного права та міжнародних відносин
Університету Коменського у Братиславі
orcid.org/0000-0002-3742-2827
liudmyla.golovko@flaw.uniba.sk

Мета. Стаття спрямована на аналіз організаційних та правових аспектів системи публічної адміністрації у сфері земельних відносин в Україні, визначення сучасних тенденцій та проблем, а також розробку можливих рішень щодо її майбутнього розвитку.

Методи. У статті використано низку сучасних методів наукового пізнання. Діалектичний метод використано для аналізу розвитку системи публічної адміністрації у сфері земельних відносин в Україні. Метод систематичного та структурного аналізу було використано для характеристики елементів системи публічної адміністрації у сфері земельних відносин, розподілу повноважень між ними та їхніх управлінських зв’язків. Сучасні теоретичні підходи до системи публічної адміністрації було проаналізовано за допомогою методу критичного аналізу.

Результати. У першій частині цієї статті було проаналізовано організаційно-правові аспекти публічної адміністрації у сфері земельних відносин в Україні, зокрема, визначено та охарактеризовано ключові елементи системи публічної адміністрації та зв’язки між ними. Необхідність удосконалення правового регулювання повноважень органів публічної адміністрації, зокрема, щодо їх розподілу між різними суб’єктами публічної адміністрації, в сфері землеустрою, було визначено серед поточних проблем публічної адміністрації у сфері земельних відносин. Друга частина статті присвячена адміністративним процедурам у сфері земельних відносин. Колізії між загальними та спеціальними законами, які регулюють адміністративні процедури у сфері земельних відносин, було визначено серед ключових проблем, а також проаналізовано судову практику щодо вирішення спорів у цій сфері. У третій частині статті проаналізовано сучасні тенденції розвитку публічної адміністрації у сфері земельних відносин, виклики в умовах воєнного стану, а також можливі рішення.

Висновки. Децентралізацію та диджиталізацію визначено як домінуючі тенденції публічного управління у сфері земельних відносин. До ключових напрямів удосконалення

публічного управління у сфері земельних відносин віднесено розподіл повноважень між центральними органами виконавчої влади, між центральними та місцевими публічними органами, удосконалення повноважень у сфері землеустрою, а також усунення колізій між загальними та спеціальними правовими нормами, які регулюють адміністративні процедури у сфері земельних відносин. Підкреслено важливість застосування спеціальних механізмів захисту інформації у сфері земельних відносин в умовах воєнного стану, що вживаються органами публічної адміністрації в Україні.

Ключові слова: органи публічної адміністрації, адміністративні процедури, децентралізація, землеустрій, земельний кадастр.

ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ПОСЛУГИ НАДАННЯ МІСТОБУДІВНИХ УМОВ ТА ОБМЕЖЕНЬ ЗАБУДОВИ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ

Мета. Метою статті є дослідження змісту поняття адміністративної процедури, містобудівних вимог як правових категорій, як юридичного, так і філософського феномену, вплив цих понять на формування нормативної бази містобудівного права, законодавства та правової системи України, з'ясуванню істинного змісту нормативно-правових актів, з'ясуванню чинників, що зумовлюють існування таких категорій права та обумовлюють їх об'єктивну необхідність. Вагоме значення у статті приділено як правовому, так і філософському осмисленню цих понять, в першу чергу, з точки зору понятійного апарату української мови.

Методи. У статті використано загальні і спеціальні наукові методи правових досліджень, зокрема: аналізу, синтезу, індукції, дедукції, класифікації, порівняння та інші методи наукового пізнання.

Результати. У першому розділі статті обґрунтовано необхідність погляду на адміністративну послугу, виходячи зі зміни правової парадигми в українському праві у зв'язку з набуттям Україною незалежності. У другому розділі статті здійснено аналіз містобудівного обґрунтування як інструмента замовника будівництва, головною метою якого є опредмечення власних намірів забудови як ключового фактора в узгодженості умов укладання публічного договору. В третьому розділі проведено дослідження дозвільного характеру як самої адміністративної процедури, так і його результату – видачі документу дозвільного характеру. В четвертому розділі розглянуто концепцію надання електронної адміністративної послуги та її взаємозв'язок з наявним правовим регулюванням цього питання. У п'ятій частині висвітлено особливості адміністративної послуги, зумовлені певними різновидами документів чи особливих режимів.

Висновки. У висновках, які є шостою частиною даної статті, визначено місце адміністративної послуги з надання містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки у послідовності здійснення замовником забудови певної земельної ділянки, надано характеристику цієї послуги саме як дозвільної процедури, яка вимагає дотримання норм дозвільного законодавства у сфері господарської діяльності. Надано рекомендації щодо подальшого удосконалення норм містобудівного законодавства та його узгодження з нормами інших галузей права, в першу чергу адміністративного. Окреслено правовий статус містобудівних умов і обмежень як результату публічного договору. Наголошено, що електронні послуги – це сервіс, а не окрема правова система.

Ключові слова: адміністративна процедура, адміністративна послуга, містобудівні умови і обмеження, публічний договір, електронні послуги.

Сергієнко Олександр,

кандидат юридичних

наук,

член-кореспондент

Академії

адміністративно-

правових наук,

докторант філософського
факультету

Київського національного
університету імені Тараса
Шевченка

[orcid.org/0000-0002-](https://orcid.org/0000-0002-8023-4901)

8023-4901

ovsergienko@ukr.net

1. Вступ

Українська правова система має усі ознаки, щоб бути віднесеною до романо-германської правової сім'ї, тим не менше перебуває у стані постійних суттєвих змін, що часто ми пояснюємо як перехідний поступ від соціалістичного минулого (Петришина, 2012, с. 53) до самостійного сьогодення. В частині містобудівного законодавства здійснювалися безперевні спроби перенести законодавство Землі Баварія на терени України, проте цей поступ здійснювався разом з північно-східним сусідом, з відставанням від нього в часі, разом із спробами доповнити це прямими запозиченнями із законодавства Європейського Союзу, чи навіть Англії, до прикладу загальновідоме буквосполучення СС, яке насправді треба читати, виходячи з англійської, а не української абетки. Тож замість єдиного кодифікованого Закону про містобудування, який часто прийнято називати містобудівним кодексом, маємо натомість цілу низку Законів, основною четвіркою яких є Закон України «Про основи містобудування» (ЗУ «Про основи містобудування, 1992), Закону України «Про архітектурну діяльність» (ЗУ «Про архітектурну діяльність, 1999), Закон України «Про будівельні норми» (ЗУ «Про будівельні норми, 2009), Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» (ЗУ «Про регулювання містобудівної діяльності, 2011). Але ця четвірка, будучи основою, має не тільки розбіжності у середині себе щодо норм, але і не є самодостатньою у тій степені, яка необхідна єдиному кодифікованому Закону. Саме з цієї точки зору досить цікаво поглянути на одну із основних адміністративних послуг – надання містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки, адже фактично це перший приклад того, як українське містобудівне законодавство намагалося позбавитися минулого та опанувати наявне сучасне. Адже містобудівні умови і обмеження є не чим іншим, як результатом взаємодії цих та цілої низки інших Законів, а процедура їх тримання вказує на наявні неузгодженості і проблеми з її здійсненням.

Саме тому метою даної статті є дослідження надання/отримання містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки як основної адміністративної

послуги з отримання вихідних даних, визначення його ролі у системі здійснення містобудівної діяльності, висвітлення неузгодженостей та пошуку вирішень наявних проблем. Визначеними *завданнями* статті є: з'ясування структури та правового змісту адміністративної послуги надання містобудівних умов і обмежень та складових її здійснення; аналіз основних проблем реалізації такої послуги; пошук пропозицій та рекомендацій щодо удосконалення цієї адміністративної послуги як в цілому, так і її окремих складових.

Визначені мета та завдання передбачають використання загальні і спеціальні наукові методи правових досліджень, зокрема: аналізу, синтезу, індукції, дедукції, класифікації, порівняння та інші методи наукового пізнання, які дозволяють здійснити розгляд нормативно-правового та фактичного матеріалу, визначити та обґрунтувати авторський погляд щодо існуючого нормативно-правового регулювання та висвітлити його недоліки і неузгодженості, оцінки практичної реалізації адміністративної послуги з надання містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки, сформулювати відповідні висновки, рекомендації та пропозиції.

2. Наміри забудови земельної ділянки

Відповідно до частини третьої статті 29 Закону для надання містобудівних умов і обмежень, як адміністративної послуги, до уповноваженого органу містобудування та архітектури подаються документи про права власності чи користування земельної ділянки чи нерухомого майна, а також викопювання з топографо-геодезичного плану. Також замовник подає містобудівний розрахунок у довільній формі, який визначає інвестиційні наміри та основні параметри об'єкта будівництва. Перелік зазначених документів Законом визначається як «вичерпний».

Перш за все ми розуміємо, що замовник будівництва – «...особа, яка має у власності чи користуванні одну чи декілька земельних ділянок або у власності чи управлінні будівлю/споруду і має намір щодо виконання підготовчих та/або будівельних робіт». Тобто питання належного землекористування вирішується до отримання містобудівних умов та обмежень. Незважаючи на те, що питання щодо належного землекористування земельною ділянкою для будівництва не є предметом даного дослідження, проте для забезпечення належного розуміння обов'язку замовника щодо отримання містобудівних умов і обмежень, необхідно звернути увагу на вагому складову у ознаках земельної ділянки – її цільове призначення. Категорія цільового призначення земельної ділянки теж потребує окремого наукового дослідження, а для умов даного дослідження необхідно розуміти, що на дату надання містобудівних умов і обмежень цільове призначення земельної ділянки повинно відповідати містобудівній документації на місцевому рівні, що передбачено пунктом 3 частини п'ятої зазначеної статті 29. Це ще раз підводить нас до того, що до складання містобудівного розрахунку замовнику необхідно ознайомитися із містобудівною документацією на місцевому рівні. Більше того, замовнику необхідне це ознайомлення, бо його наміри повинні співпадати з вимогами цієї документації.

На превеликий жаль, у Законі України «Про інвестиційну діяльність» (ЗУ «Про інвестиційну діяльність, 1991) відсутнє поняття «інвестиційного наміру», що ускладнює надання адміністративної послуги (Постанова ВСУ, 2021). Щодо основних параметрів об'єкта звернемося до ДБН А.2.2-3:2014, де у додатках И, К та Л наведено перелік основних даних і техніко-економічних показників об'єктів будівництва різного призначення (ДБН А.2.2-3:2014, 2014). Не можемо оминати очевидний аспект у цьому ракурсі: чим параметри об'єкта будівництва відрізняються від його основних даних та показників. Під «параметром» розуміється «... величина, властива якому-небудь предметові, пристрою, явищу» (Яременко, Сліпушко, 2008, с. 534), а під даними «відомості, показники, необхідні для ознайомлення з ким-, чим-небудь, для характеристики когось, чогось, або для певних висновків, рішень» (Мельничук, 1977, с. 273). Отже необхідно розуміти, що у містобудівному розрахунку необхідно зазначити величину основних даних, до останніх відносяться і техніко-економічні показники. Питання неспівставності відповідних ознак (категорій) (Мельничук, 1977, с. 374) у додатках до вищезначеного ДБН віднесемо до іншого дослідження. В цій частині нас цікавить декілька питань, і серед них головних два. Перше, чи може замовник будівництва, який за законом не має обов'язку бути фахівцем в галузі містобудівної діяльності, скласти подібний документ без наявності спеціальних знань? І відповідь очевидна – ні! Друге, чи можна визначити величину певного показника майбутнього об'єкта будівництва, не здійснивши розроблення проекту будівництва такого об'єкта? І тут теж відповідь – ні! Навіть більше того, частина зазначених у ДБН показників є величинами обсягів споживання відповідних послуг, які можливо отримати лише після отримання містобудівних умов і обмежень. Очевидно, що послідовність здійснення містобудівної діяльності, передбачена Законом України «Про регулювання містобудівної діяльності», не відповідає фактичній послідовності, що вказує на слабке знання законотворцем реального стану справ у містобудівній галузі.

3. Містобудівні умови і обмеження як дозвільний документ

Тож поділимо відомості цього документу на умови і обмеження. Отже, відповідно до частини п'ятої Закону до умов віднесемо: відповідність цільового призначення земельної ділянки містобудівній документації та вимоги щодо розроблення заходів цивільного захисту. До обмежень віднесемо: гранично допустиму висотність; максимально допустимий відсоток забудови; максимально допустиму щільність населення; мінімально допустимі відстані до ліній регулювання забудови та існуючих споруд; планувальні обмеження; охоронні зони.

Ми повинні розуміти, що вимога щодо обов'язковості отримання містобудівних умов і обмежень, а також неможливість здійснювати забудову без отримання такого документу відносить цей документ до документів дозвільного характеру, адже він повністю відповідає критеріям, зазначеним

у абзаці четвертому частини першої статті 1 Закону України «Про дозвільну систему в сфері господарської діяльності» (ЗУ «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», 2005). Відсутність цього документу у переліку документів дозвільного характеру (ЗУ «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності», 2011) необхідно розглядати як недосконалість законодавства і очевидно потребує виправлення з боку Верховної Ради. В цьому сенсі є незрозумілим існування переліку таких документів взагалі, адже це додатково ставить питання, що де-юре не співпадає з де-факто.

Наданням містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки орган місцевого самоврядування – орган архітектури та містобудування виконавчого органу місцевої ради санкціонує подальші дії замовника щодо отримання та створення інших видів вихідних даних: технічних умов та завдання на проектування. Останнє є обов'язковою умовою початку наступного етапу забудови земельної ділянки – проектування. Таким чином, надання містобудівних умов і обмежень є дозвільною процедурою.

4. Електронна адміністративна послуга

Законом визначено, що містобудівні умови і обмеження видаються як електронний документ, що створюється у середовищі спеціальної електронної системи – реєстру будівельної діяльності, через електронні кабінети замовника будівництва та уповноваженого органу містобудування і архітектури. Тож заява – теж електронний документ, і час її розгляду за Законом становить десять робочих днів. В умовах воєнного стану Кабінетом Міністрів впроваджена зміна, згідно з абзацем дев'ятим підпункту 1) пункту 1 (Постанова КМУ «Деякі питання здійснення дозвільних та реєстраційних процедур у будівництві в умовах воєнного стану», 2022) якого можлива подача заяви у паперовій формі, проте її в центрі надання адміністративних послуг видозмінять на електронну, і містобудівні умови будуть все одно будуть видані як електронний документ.

Результатом розгляду заяви є надання містобудівних умов і обмежень, чи відмова у їх наданні. Почнемо з останнього. У відмови є три підстави, визначенні частиною четвертою статті 29 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності». Перша передбачає, що замовник подав не весь перелік документів, необхідних для прийняття рішення. Про вичерпність цього переліку написано вище, а ми звернемося до Порядку ведення Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва (Постанова КМУ «Деякі питання забезпечення функціонування Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва», 2021). Відповідно до підпункту 1 пункту 36 цього Порядку містобудівні умови і обмеження відносяться до документів, щодо яких визначається ступінь ризику, так саме як ступінь ризику визначається і щодо частини документів, які подаються для їх отримання: документи, що посвідчують право власності чи користування земельною ділянкою, чи спорудою (будівлею чи інженерною спорудою). Важливим аспектом цього є те, що у випадку віднесення документів до критичного ризику відповідно до підпункту 4 пункту 35 Порядку

здійснюється «...блокування можливості подання/внесення електронного документа або відомостей до Реєстру будівельної діяльності електронної системи, що передбачає припинення програмними засобами можливості подальшого заповнення документа замовником та його надсилання, а також надсилання повідомлення (попередження) про блокування замовнику», тобто передбачений Законом інститут відмови у наданні адміністративної послуги на підзаконному рівні замінений інститутом блокування подачі документів, а це виключає відмову у видачі містобудівних умов і обмежень з причин «неподання ... документів...» чи «виявлення недостовірних відомостей у документах...». Отже, фактично норми Порядку передбачають, що надання відмови буде здійснено лише у випадку невідповідності намірів забудови, а це, у свою чергу, означає, що інститут відмови у видачі містобудівних умов і обмежень, як інструмент обґрунтування відмови (предметного повідомлення замовнику причин, що стали підставою у відмові, які можуть бути ним опрацьовані, відповідно зауваження усунуті), який має на меті забезпечити замовнику можливість здійснити забудову земельної ділянки у майбутньому, проігнорований. Це означає, що електронний реєстр діє поза межами і способом, визначеними Конституцією і Законами України. І хоча питання конституційного права не є предметом даного дослідження, проте, зважаючи на норму частини 2 статті 19 Конституції України, виключно з схоластичної точки зору не можна не зазначити, що норми цієї статті дійсно стосуються органів влади та їх посадових осіб, а статус Реєстра будівельної діяльності не визначений, тобто він і не орган влади, і не посадова особа, а лише складовою Єдиної державної електронної системи, яка «забезпечує створення, перегляд, відправлення, прийняття, збирання, внесення, накопичення, обробку, використання, розгляд, зберігання, захист, облік та надання інформації у сфері будівництва, а також електронну взаємодію між фізичними та юридичними особами, державними органами, органами місцевого самоврядування, центрами надання адміністративних послуг з метою отримання визначених цим Законом послуг у сфері будівництва» (ЗУ «Про регулювання містобудівної діяльності», 2011).

5. Особливості адміністративної послуги

Окрім того, підпунктом 1 пункту 36 Порядок надає своє тлумачення поняттю спеціальної форми містобудівних умов і обмежень, і йдеться щодо «висновку уповноваженого органу містобудування та архітектури про можливість/неможливість розміщення на земельній ділянці виробничих потужностей підприємств, переміщених (евакуйованих) із зони бойових дій, або об'єктів для тимчасового проживання внутрішньо переміщених осіб».

Законом передбачений спеціальний інститут переліку «об'єктів будівництва, для проектування яких містобудівні умови і обмеження не надаються» (частина 3 статті 29). Такий Перелік (Наказ Мінрегіону «Про затвердження Переліку об'єктів будівництва, для проектування яких містобудівні умови

та обмеження не надаються», 2017). існує, проте він складається не з об'єктів будівництва, а широкого списку різноозначених (різно-категорійних) складових, враховуючи і ті, що знаходяться поза межами встановленими Законом, до прикладу: «технічне переоснащення одиниць та вузлів...», «об'єкти виробничої потужності...», «облаштування автомобільних доріг...», «дообладнання будівель...» тощо. При цьому необхідно розуміти, що цей Перелік є підставою для уповноваженого органу не надавати містобудівні умови і обмеження, про що він повинен повідомити замовника. Останнє впливає з практики правозастосування, і не є нормою Закону. У зв'язку з цим склалася практика, за якою замовник тим не менше повинен звернутися за отриманням містобудівних умов і обмежень у загальному порядку. Ця практика була пов'язана з тим, що пункт 4 частини першої статті 1 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» було змінено Законом № 2518-IX у серпні 2022 року, яким з визначення замовника було виключено складову «подав відповідну заяву», тобто до цих змін, щоб набути ознак замовника потрібно було подавати заяву обов'язково. Очевидно, що зі зміною цієї норми законодавець повинен був би переглянути і взаємопов'язані норми, зокрема і щодо Переліку, змінивши словосполучення «не надаються» на «не отримуються».

Також абзацом шостим підпункту 1) пункту 1 вищезначеної постанови передбачена можливість здійснити забудову без отримання містобудівних умов і обмежень, але не можна не відзначити, що у цьому випадку можна здійснити або реконструкцію у межах геометричних форм споруди, або її капітальний ремонт, чи реставрацію, адже здійснити нове будівництво без отримання цього документу, яке б відповідало містобудівній документації на місцевому рівні не можливо, як неможливо виконати перевірку вимог щодо цільового призначення та функціонального призначення земельної ділянки на дату отримання містобудівних умов і обмежень.

Отже, за усієї простоти описаної у Законі послідовності отримання містобудівних умов і обмежень, стверджувати, що це є проста і зрозуміла процедура, не доводиться.

6. Висновки

Перше, надання містобудівних умови і обмеження забудови земельної ділянки є першою адміністративною послугою, що надається замовнику з метою реалізації його наміру щодо забудови певної земельної ділянки. Друге, ці умови і обмеження є документом дозвільного характеру, адже повністю відповідають критеріям, визначеним безпосередньо Законом. Третє, питання упорядкування видачі/отримання цього документу потребують проведення законодавцем комплексної роботи із зміни норм Законів, а виконавчій гілці влади – підзаконних нормативно-правових актів, в першу чергу йдеться про необхідність узгодження норм Законів України «про регулювання містобудівної діяльності» та «Про дозвільну систему в сфері господарської діяльності» щодо узгодження процедури надання містобудівних умов і обмежень, а також

скасування у підзаконних нормативно-правових актах інституту відмови у прийнятті документів, натомість замінивши його інститутом консультування. Четверте, містобудівні умови і обмеження є проявом суспільного договору, укладеного представницьким органом влади як публічного договору у вигляді містобудівної документації на місцевому рівні, тож без останнього не можуть бути осмислені. П'яте, впровадження електронних систем потребує правильного і збалансованого законодавчого врегулювання, повністю узгодженого із філософією уже наявних процедур, інакше маємо розламане законодавче поле, яке тільки посилює корупційні ризики, замість їх усунення.

Список використаних джерел:

1. Порівняльне правознавство : підручник / С.П. Погребняк, Д.В. Лук'янов, І.О. Биля-Сабадаш та ін. ; за заг. ред. О.В. Петришина. Харків : Право, 2012. 272 с.
2. Закон України «Про основи містобудування» від 16 листопада 1992 р. № 2849-IX. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 52. Ст. 683.
3. Закон України «Про архітектурну діяльність» від 20 травня 1999 р. № 687-XIV. *Відомості Верховної Ради України*. 1999. № 31. Ст. 246.
4. Закон України «Про будівельні норми» від 05 листопада 2009 р. № 1704-VI *Відомості Верховної Ради України*. 2010. № 5. С. 125 Ст. 41.
5. Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності» від 17 лютого 2011 р. № 3038-VI *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 34. Ст. 343.
6. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18 вересня 1991 р. № 1561-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1991. № 47. Ст. 646.
7. Верховний Суд України. Постанова від 18 березня 2021 року N 420/1055/20; провадження № К/9901/32372/20.. URL: <https://zakononline.com.ua/court-decisions/show/95653527> (дата звернення 28.08.2023).
8. Державні будівельні норми України. Склад та зміст проектної документів на будівництво. ДБН А.2.2-3:2014 Київ : Держбуд, 2014. 40 с.
9. Новий словник української мови: в 3 томах. / уклад: В. В. Яременко, О.М. Сліпущко. Київ : Аконіт, 2008. Т. 2. 926 с.
10. Великий тлумачний словник сучасної української мови. / укладач і голов. Ред.: В.Е. Бусел. Київ : Перун, 2007. 1736 с.
11. Словник іншомовних слів / гол.ред. О.С. Мельничук. Київ : Головна редакція УРЕ, 1977. 746 с.
12. Закон України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» від 06 вересня 2005 р. № 2806-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2005. № 48. Ст. 483.
13. Закон України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» від 19 травня 2011 р. № 3392-VI *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 47. Ст. 532.
14. Постанова Кабінету Міністрів України від 24 червня 2022 року № 722 «Деякі питання здійснення дозвільних та реєстраційних процедур у будівництві в умовах воєнного стану». *Урядовий кур'єр*. 2022. № 140.
15. Постанова Кабінету Міністрів України № 681 від 23.06.2021 «Деякі питання забезпечення функціонування Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва». *Урядовий кур'єр*. 2021. № 126.
16. Наказ Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 06.11.2017 № 289 «Про затвердження Переліку об'єктів

будівництва, для проектування яких містобудівні умови та обмеження не надаються». *Офіційний вісник України*. 2017. № 101. Ст. 69.

References:

1. Pogrebniak S.P. & Lukyanov D.V. & Bylia-Sabadash I.O. (Ed.). (2012). *Porivnialne pravoznavstvo [Comparative law]*. Kharkiv: Pravo [in Ukrainian].
2. *Zakon Ukrainy Pro osnovy mistobuduvannia: pryiniaty 16 lyst. 1992 roku № 2849-IX [Law of Ukraine on the basics of urban planning from November 16th, 1992, № 2849-IX]*. (1992, November 16th). *Vidomosti Verhovnoi Rady Ukrainy* № 52. [in Ukrainian].
3. *Low of Ukraine about architectural activity from May 20th, 1999, № 687-XIV*. (1999). *Vidomosti Verhovnoi Rady Ukrainy*. № 31. [in Ukrainian].
4. *Zakon Ukrainy Pro budivelni normy: pryiniaty 05 lyst. 2009 roku № 1704-VI [Low of Ukraine on the building codes from November 5th, 2009, № 1704-VI]*. (2009, November 5th). *Vidomosti Verhovnoi Rady Ukrainy* № 5. [in Ukrainian].
5. *Low of Ukraine on the regulation of urban planning activities from February 17th, 2011, № 3038-VI*. (2011). *Vidomosti Verhovnoi Rady Ukrainy*. № 34. [in Ukrainian].
6. *Low of Ukraine on the investment activity from September 18th, 1991, № 1561-XII*. (1991). *Vidomosti Verhovnoi Rady Ukrainy*. № 47. [in Ukrainian].
7. *Resolution of the Supreme Court of Ukraine from Mach 18, 2021 N 420/1055/20*. Retrieved from: <https://zakononline.com.ua/court-decisions/show/95653527> [in Ukrainian].
8. *State building regulations of Ukraine. DBN A.2.2-3:2014 from 1th October 2014*. (2014). Kyiv: Derkhbud Ukraine [in Ukrainian].
9. Yaremenko V.V. & Slipushko O.M. (Ed.). (2008). *New dictionary of the Ukrainian language*. (Vols. 1-3). Vol.2. Kyiv: Akonit [in Ukrainian].
10. Busel V.E. (Eds.) (2007). *Great dictionary of the Ukrainian language*. Kyiv: Perun [in Ukrainian].
11. Melnychuk O.S. (Ed.). (2006). *Dictionary of foreign words*. Kharkiv : Folio [in Ukrainian].
12. *Low of Ukraine on the permit system in the field of economic activity from September 6th, 1992, № 2806-IV*. (2005). *Vidomosti Verhovnoi Rady Ukrainy*. No 48. [in Ukrainian].
13. *Law of Ukraine on the List of Permissive Documents in the Field of Economic Activity from May 19th, 2011, № 3392-VI*. (2011). *Vidomosti Verhovnoi Rady Ukrainy*. № 47. [in Ukrainian].
14. *Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine from June 24, 2022 № 722*. (2022). *Uriadovyi kurier* No 140 [in Ukrainian].
15. *Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine from June 23, 2021 № 488*. (2021). *Uriadovyi kurier* No 126 [in Ukrainian].
16. *Order of the Ministry of Regional Development, Construction and Housing and Communal Services of Ukraine from November 6th, 2017, №2 89*. (2017). *Ofitsiynyi visnyk Ukrainy* № 101 [in Ukrainian].

LEGAL ANALYSIS OF THE ADMINISTRATIVE SERVICE OF ISSUING URBAN DEVELOPMENT CONDITIONS AND RESTRICTIONS OF LAND PLOT

Serhiienko Oleksandr,

Ph.D. in Law,

Corresponding Member of the Academy of Administrative and Legal Sciences,

Doctoral Student at the Faculty of Philosophy

Taras Shevchenko National University

orcid.org/0000-0002-8023-4901

ovsergienko@ukr.net

Purpose. The article is aimed at studying the content of the concept of administrative procedure, urban planning requirements as legal categories, as a legal and philosophical phenomenon, the influence of these concepts on the formation of the regulatory framework of urban planning law, legislation and the legal system of Ukraine, clarifying the true content of normative legal acts, clarifying the factors that determine the existence of such categories of law and determine their objective necessity. Significant importance in the article is given to both legal and philosophical understanding of these concepts primarily from the point of view of the conceptual apparatus of the Ukrainian language.

Methods. The article uses general and special scientific methods of legal research, in particular: analysis, synthesis, induction, deduction, classification, comparison and other methods of scientific knowledge.

Results. The first section of the article substantiates the need to look at the administrative service, based on the change in the legal paradigm in Ukrainian law in connection with Ukraine's independence. In the second section of the article, an analysis of urban planning justification as a tool for the customer of construction is carried out, the main purpose of which is to determine their own intentions for development, as a key factor in the coherence of the conditions for concluding a public contract. In the third section, a study of the permissive nature of both the administrative procedure itself and its result – the issuance of a permissive document – was conducted. The fourth section considers the concept of providing an electronic administrative service and its relationship with the existing legal regulation of this issue. The fifth part highlights the features of administrative services, due to certain types of documents or special regimes.

Conclusions. In the conclusions, which are the sixth part of this article, the place of administrative services for the provision of urban planning conditions and restrictions on the development of a land plot in the sequence of the customer's development of a certain land plot is determined, a characteristic of this service is given precisely as a permit procedure that requires compliance with the norms of permit legislation in the field of economic activity. Recommendations for further improvement of the norms of urban planning legislation and its coordination with the norms of other branches of law, primarily administrative. The legal status of urban conditions and restrictions as a result of a public contract is outlined. It is emphasized that electronic services are a service, not a separate legal system.

Key words: administrative procedure, administrative service, town-planning conditions and restrictions, public contract, electronic services.

ДО УВАГИ АВТОРІВ

До друку приймаються наукові статті провідних фахівців у галузі публічного права, представників юридичної практики, молодих науковців.

Технічні вимоги до оформлення статті:

Формат А 4; поля – 2 см (нижнє) x 2 см (верхнє), 3 см (ліве) x 1,5 см (праве); абзац – 1,25 см; міжрядковий інтервал – 1,5 см; шрифт – Times New Roman; кегль – 14.

Обсяг статті – від 10 до 20 сторінок.

У тексті слід використовувати символи за зразком: лапки «...», дефіс (-), тире (–), апостроф (').

Послідовність розміщення структурних елементів у науковій статті:

1. Вказується мовою статті (англійською або німецькою):

назва;

прізвище, ім'я, по батькові автора (-ів) статті (не більше двох осіб);

посада, місце роботи/навчання, науковий ступінь, вчене звання (за наявності), електронна адреса;

розширена анотація та ключові слова. В анотації повинна бути така структура: Мета, Методи, Результати та Висновки. Обсяг анотації: мінімум – 300 слів, максимум – 350 слів. До анотації обов'язково додають 5–10 ключових слів.

2. Текст статті:

Вступ (Introduction) є обов'язковою частиною роботи, в якій автор вказує новизну теми та актуальність наукових рішень. Мета дослідження повинна бути чітко вказана поряд з науково-дослідницькими завданнями. Необхідно вказати методологію дослідження, логіку уявлення дослідженого матеріалу.

Основний текст повинен бути поділеним на змістовні розділи з окремими заголовками (до 4-6 слів).

Стаття повинна містити висновки з проведеного дослідження (Conclusions), в яких представлені розгорнуті конкретні висновки за результатами дослідження і перспективи подальших досліджень у цьому напрямку.

3. Список використаних джерел. Бібліографічний опис списку оформлюється з урахуванням розробленого в 2015 році Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання». За умови неправильного оформлення списку використаних джерел стаття може бути відхилена рецензентами.

4. References. Оформлюється відповідно до стандарту APA (APA Style Reference Citations). Автор (трансліт), назва статті (трансліт), назва статті (в квадратних дужках переклад англійською мовою), назва джерела (трансліт), вихідні дані (місто з позначенням англійською мовою), видавництво (трансліт). Наприклад:

Dikhtiievskiy, P. V., Lahniuk, O. M. (2015). Kadrove zabezpechennia sudiv zahalnoi yurysdyksii: administrativno-pravovyi aspekt [Staff assistance of of courts of general jurisdiction: administrative and legal aspect]. Kherson: Helevetyka. [in Ukrainian]

Bondarenko, I. (2002). Sudova systema Ukrainy ta yii reformuvannia v suchasnykh umovakh [Judicial system of Ukraine and its reforming in the modern conditions]. Pravo Ukrainy, no. 8, pp. 37–39.

Транслітерація імен та прізвищ з української мови здійснюється відповідно до вимог Постанови Кабінету Міністрів України «Про впорядкування транслітерації українського алфавіту латиницею» від 27 січня 2010 р. № 55.

Транслітерація з російської мови здійснюється відповідно до ГОСТ 7.79-2000. Система стандартів по информации, библиотечному и издательскому делу. Правила транслитерации кирилловского письма латинским алфавитом.

5. Вказується українською і англійською (якщо статтю подано німецькою мовою):

назва;

прізвище, ім'я, по батькові автора (-ів) статті (не більше двох осіб);

посада, місце роботи/навчання, науковий ступінь, вчене звання (за наявністю), електронна адреса;

розширена анотація та ключові слова. В анотації повинна бути така структура: Мета, Методи, Результати та Висновки. Обсяг анотації: мінімум – 300 слів, максимум – 350 слів. До анотації обов'язково додають 5–10 ключових слів.

Посилання на літературу подаються у тексті тільки в круглих дужках:

При цьому кожен громадянин України, який відповідає встановленим вимогам до кандидата на посаду прокурора, має право звернутися до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів із заявою про участь у доборі кандидатів на посаду прокурора (ЗУ «Про прокуратуру», 2015).

Усі статті, що надходять до редакції проходять закриті рецензування та перевіряються на плагіат.

Редколегія вправі рецензувати, редагувати, скорочувати та відхиляти статті. У разі недотримання зазначених вимог щодо оформлення рукописів редакція залишає за собою право не розглядати їх. Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. Передрук статей можливий лише з дозволу редакції.

FOR AUTHORS

We accept articles of leading specialists in the sphere of public law, representatives of legal practice, young scientists.

Technical requirements for article composition:

Size A 4; fields – 2 cm (bottom) x 2 cm (top), 3 cm (left) x 1,5 cm (right); indentation – 1,25 cm; line spacing – 1,5 cm; font – Times New Roman; size – 14.

The article volume is from 10 to 20 pages.

It should be used symbols as follows: quotes “...”, hyphen (-), dash (–), apostrophe (’).

Sequence of placement of structural elements in a research article:

1. It is indicated in the language of the article (English or German):

title;

surname, name, patronymic of author (-s) of the article (no more than two persons);

job position, place of employment/study, academic degree, rank (if any), e-mail;

expanded summary and key words. The summary consists of the following obligatory structure: Purpose, Methods, Results and Conclusions. Summary volume: minimum – 300 words, maximum – 350 words. After the summary, it is necessary to add 5–10 key words or phrases.

2. Text of the article:

Introduction is an obligatory part of the research, where the author indicates topicality of the subject and actuality of scientific decisions. Goal of research should be clearly indicated along with the research tasks. It is necessary to specify the methodology of research, the logic of presentation of the investigated material.

The main text should be divided into content-rich sections with separate headings (up to 4-6 words).

The article should contain conclusions from the study, which present detailed findings from the study and the prospects for further research in this direction.

3. Bibliography. Bibliography description is carried out taking into account the National Standard of Ukraine DSTU 8302: 2015 “Information and documentation. Bibliographic reference. General principles and rules of composition”. Reviewers can reject an article in the case of improper execution of bibliography.

4. References. It is composed according to standards APA (APA Style Reference Citations). There is an author (transliteration), title of the article (in square brackets, English translation), source name (transliteration), source data (city with the English mark), publishing house (transliteration). For example:

Dikhtievskyi, P. V., Lahniuk, O. M. (2015). Kadrove zabezpechennia sudiv zahalnoi yurysdyksii: administratyvno-pravovyi aspekt [Staff assistance of of courts of general jurisdiction: administrative and legal aspect]. Kherson: Helevetyka. [in Ukrainian]

Bondarenko, I. (2002). Sudova systema Ukrainy ta yii reformuvannia v suchasnykh umovakh [Judicial system of Ukraine and its reforming in the modern conditions]. *Pravo Ukrainy*, no. 8, pp. 37–39.

Transliteration of names and surnames is carried out in accordance with the requirements of the Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine “On Normalization of Transliteration of the Ukrainian Alphabet by Means of the Latin Alphabet” dated January 27, 2010, No. 55.

Transliteration from Russian is carried out in accordance with GOST 7.79-2000. System of standards on information, librarianship and publishing. Rules of transliteration of Cyrillic script by Latin alphabet.

5. It is indicated in Ukrainian and English (if the article is submitted in German): title;

surname, name, patronymic of author (-s) of the article (no more than two persons);

job position, place of employment/study, academic degree, rank (if any), e-mail;

extended summary and key words. Summary has to contain: subject of research, methodology, goal and conclusions of research. The minimum volume of summary is 350 words.

References to the literature are given in the text only in parentheses:

At the same time, every citizen of Ukraine, who meets the established requirements for a candidate for a post of prosecutor, has the right to appeal to the Qualification Disciplinary Commission of Public Prosecutors with application of participation in the selection of candidates on the post of prosecutor (The Law of Ukraine “On Public Prosecution Service”, 2015).

All articles, which are sent to editorial office, pass a close review and are tested for plagiarism presence.

Editorial board has the right to review, edit, reduce and reject the article. In the case of neglect of mentioned requirements regarding manuscripts composition, editorial board reserves the right to skip them. Editorial staff not always shares a position of authors. Republication of articles is possible only with the consent of editorial board.

НОТАТКИ

Наукове видання

Адміністративне ПРАВО і ПРОЦЕС

науково-практичний журнал

№ 2 (41)/2023

Коректура • Н. Славогородська
Комп'ютерна верстка • М. Михальченко

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір,
точність наведених фактів, цитат, економіко-статистичних даних,
власних імен та інших відомостей.

Формат 70/100/1/16. Ум.-друк. арк. 8,37. Наклад 300 прим. Замов. № 1223/803.
Гарнітура Times. Папір офсет. Цифровий друк.
Підписано до друку 27.06.2023.

Видавничий дім «Гельветика»
65101, Україна, м. Одеса, вул. Інглєзі, 6/1.
Телефони: +38 (095) 934 48 28, +38 (097) 723 06 08
E-mail: mailbox@helvetica.ua
Свідцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 7623 від 22.06.2022

Scientific publication

Administrative **LAW and PROCESS**

scientific and practical journal

№ 2 (41)/2023

Proof reading N. Slavohorodska
Desktop publishing M. Mykhalchenko

The authors are fully responsible for the collation, accuracy of facts, quotes,
economic-statistical data, proper names and other information.

Format 70/100/1/16. Printer's sheet 8,37. Circulation 300 copies. Order No 1223/803.
Typeface Times. Offset paper. Digital printing.
Authorized for printing as of 27.06.2023.

Publishing House "Helvetica"
65101, Ukraine, Odessa, 6/1 Inglizi St.
Telephone: +38 (095) 934 48 28, +38 (097) 723 06 08
E-mail: mailbox@helvetica.ua
Certificate of a publishing entity ДК No 7623 dated 22.06.2022